عه تهن اده ماڻي آمنه جنهن عبدالله ڄايا
جهون ٻاره ون سور جون جيبدارو سڀ پايا

مجموعۂ شجرات طیّبات

اصلها ثابتٌ و
فرعها من السّماء

حضرت قبلۂ کونین سے

اسماء آن ... ... بزبان اهل کشف ...

1 تهمداروش

2 نقیب ... | هوشنگ | تحیالان

3 نقیب ... | ... سوران | ... عیب ...

4 ... | ... نوشاد

5 ... | ... حیف

6 ... وهشتوادوش

7 ...

8 وهرشتا ...

9 صمصام ... | ...

10 ... لطاش ...

11 صفه اول ... | ...

12 طرطوش ... | ... | سلوالام ...

13 تهماان ... | ...

14 ... ملک ... | ... کبند ...

15 ملک حصا ...

16 ملک سرشناس ... | ... | کلان

17 ملک برها ... | ...

سلوالام

... نام ... | ...

... | ...

بلخان شہید شہید جنازہ سیالکوٹ

لقمان بیل شہید سیالکوٹ

ملک فانوس مشہور مدفون سیالکوٹ

ملک رحیم امراجورد

ملک بردا امراکلاں

ملک منعیم برادر خورد ملک رحیم

ملک طالب روال علاقہ بند دادنگانہ [illegible]

جندائیل اتم نزد بنگوال

سلمان جہلو اکوکہر چیر شما نزد راشیا [illegible] در بہتی سرا

ساول حاکم ناگر نانوالہ ورد املو منیم ناگر نانوالہ [illegible]

بخشان جانہ ویک تقیانوس [illegible]

دقیانوس کنجاہ تو بابا کھوڑی

ناموس منگیالی مرکم اندر نزد [illegible] ونیق شیر [illegible] زوہر دار [illegible]

صمدادوس ھادی [illegible] ام جر [illegible] بہراہیتا نوالہ زرادگر

صفعدل برسبر سیالکوٹ کوتلی [illegible]

شجره طیبه پیران صوات

بسم الله الرحمن الرحیم

فصل

فضل کن یارب بحق ذات پاکت — هم بحق نور صاحب دل از نورت حبیب

هم بحق باب علم و گنج اسرار رسول — هم بحق خواجه بصری حسن صاحب نصیب

هم بحق آن حبیب عجمی خواجه خواجگان — هم بحق خواجه داود طائی ادیب

هم بحق خواجه معروف کرخی در زمان — هم بحق شیخ سری سقطی سر عجیب

هم بحق شاه جنید آن خواجه بغداد و شیخ — هم بحق حضرت بوبکر شبلی از عقیب

هم بحق شیخ عبدالواحد آن یمنی جوان — هم بحق شیخ بوالفرح چو طرطوسی نجیب

هم بحق بوالحسن قرشی شه دال ارشاد — هم بحق بوسعید باتن خوارزمی نجیب

هم بحق پیر پیران غوث اعظم دستگیر — شاه باز عرصهٔ لاهوت اقرب از قریب

هم بحق شاه هدولا شیر یزدان نور حق — هم بحق شاه منور از اله آباد شیب

هم بحق شاه عالم دهلوی قطب زمان — هم بحق شیخ احمد پیر ملتانی خطیب

هم بحق حضرت اخوند مومن نگگری — هم بحق شیخ صدیق محمد بس طبیب

هم بحق حضرت حافظ محمد هشت نگر — هم بحق پیر عالم بود او محمد شعیب

هم بحق شیخ اعظم حضرت عبدالغفور — بود اخوند صوات آن پیر والا نسیب

هم بحق حضرت سلطان محمود زمن — دار آن یارب مرا از فتنهٔ دیو مهیب

جرعهٔ ریز از شراب وحدت اندر کام جان — تا در آن مستی بخوانم خطبهٔ خود بر قلب

کام اندر

ماندر آن وادی ببر یارب مرا زین تنگنا — آنکه نامش کشور معنیست بی خار از رقیب

تا نشوم فارغ ز رنج دست و پا گوش و زبان — واز عبارات حروف و کلمها و هم کتیب

شیر قریشی هم تمنی دارد از گدایان کوئی درش،

همچو قمری طوق در گردن نوائی عندلیب

از تصانیف محمد شیر شاه قریشی

منڈی میانی ضلع گجرات پنجاب

بسم الله الرحمن الرحیم

الٰہی رحم کر مجھ پر مسکین سوالی بدکار یا الله — دکھا رستہ طفیل سید ابرار یا الله

طفیل مرتضی مشکل کشا مشکلات مری — طفیل حسن بصری مجکو کر لصار یا الله

طفیل اوس حبیب عجمی حبیب اپنا بنا مجکو — طفیل خواجہ داؤد طائی یار یا الله

طفیل حضرت معروف کرخی معرفت بخشو — طفیل سری سقطی دیو اسرار یا الله

طفیل قطب ارشاد آن جنید پیر بغدادی — پلانے جام وحدت اور کر سرشار یا الله

طفیل شیخ ممشاد علو دینوری از شیطان — بچا لے ان رحمت سے نہ کرنا خوار یا الله

طفیل اوس علی رودباری مجکو اے یار — بری کر جرم و عصیان سے میں ہوں لاچار یا الله

طفیل بو علی کاتب لکھا دے نسخہ عرفان — کہ جسکو بس کروں تعویز جان طومار یا الله

طفیل حضرت بو الفتح پیر گورگانی کے — دلا از افتح لنا بالخیر والاخیار یا الله

طفیل حضرت بو بکر شاہ تم از لباس فقر — نہ مجکو کرنا عاری ای مرے ستار یا الله

طفیلِ آہوئے دشتِ عشق شیخ احمد غزالی کے — بیابانِ محبت میں ہیں ہوں پا بخار یا اللہ

طفیلِ بو نجیب آن شاہ ضیاء الدین دنیا کے — ضیاء الدین و جان جستجو کر و پیدا یا اللہ

طفیلِ سہروردی شاہ شہاب الدین عمر اکرم — نکال اس ظلمتِ دنیا سے ہیں بیزار یا اللہ

طفیلِ غوث ملتانی بہاء الدین ذکریا — کرم کر فضل کر اور لطف کر بسیار یا اللہ

طفیلِ شیخ صدر الدین بنیادی صدر عزت پر — بہت دنیا میں ہو یا ہوں ذلیل و خوار یا اللہ

طفیلِ شیخ رکن الدین ابو الفتح معظم کے — رہے یہ نام دل محکم با ستمرار یا اللہ

بصیرت بخش قریشی کو منور کر دل و جان کو
طفیلِ روح پیران کے ہو سرشار یا اللہ

از تصنیف خاکسار محمد شیر شاہ قریشی
سگ کوئی اعوان شریف
۱۹۷۰

جامی

رسید سیر اگر الی دیار رقعت فیا جمال سلمی — که خبر رسانده از آن نواحی نوید وصلت بجانب ما

بود اوی غم منم فتاده زبام فکرت ربود دودو — نه بخت یاور نه عقل رهبر نه جسم توانا نه صبر یارا

بگفت عونی علی شونی فساد حالی لا ابالی — که دانم آخر طبیب وصلت مریض هجر تو را ... کند دوا

بما زمانی فلان کجایی چه بود حالت درین جدایی — مرضت شوقا و دمت وجدا اعیکفه اشکو البکا

يا ايها الذين امنوا اتقوا الله
وابتغوا اليه الوسيله

بالعروة الوثقى
في
اسماء اهل التقى

در مطبع بشاور باهتمام
مرزا محمد صادق طبع شد

بعونه سبحانه وتعالی

دیباچه

رب یسر بسم الله الرحمن الرحیم وتمم بالخیر

سلسلهٔ عالیهٔ حمد الٰهی حبل المتین است که معتصمان آنرا بفحوای مَنِ اعْتَصَمَ بِاللّٰهِ فَقَدْ نَجیٰ دولت سعادت ابدی لازمهٔ اعتصام است وعروة الوثقی شکر ایزدی کمندی که عروج بر سُلّم اسلام وشرفات شرف بدون تمسک بدان ناتمام قدیری که ثمرهٔ شجرهٔ ایمان جز بآبیاری رشحات سحاب عنایتش مکنون شکوفهٔ عدم است خبیری که علم قدیمش در دبستان تکوین رقمطراز وَعَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَالَمْ يَعْلَمْ لوح وقلم پایه بوس اورنگ جلال اویند وعرش وکرسی طرازندهٔ صفت وکمال او تعالت صفاته عن سمات الجواهر والاعراض ؛ وتقدس ذاته عن الجنس والفصل والابعاض ؛ هو الملک الذی عبادته علی المملوک والممالیک فرض ؛ والملیک الذی وسع کرسیه السموات والارض ؛ احترقت العقول دون سرادقات ذاته ؛ وغرقت الافکار فی عاقول غرائب صفاته ؛ ای حیات دل هر زنده دلے ؛

سرخروئی وہ ہر جا خجلی | چاشنی بخش شکر گفتاران
کام شیرین کن شیرین کاران | مرہم داغ جگر سوختگان
شادی جان غم اندوختگان | وصلوات فراوان وتحیات بی پایان
ازکی من الازهار اذا تفتحت | واشرق من النجوم اذا تبرجت

ہدیہ روح پرفتوح سید الانبیاء وسند الاصفیاء که بسیده چہر والضحی عنبرین موی واللیل اذا سجی آریکہ آرای قاب قوسین او ادنی صاحب اسرار فاوحی الی عبده ما اوحی سید السادات وقاسم السعادات

محمد که بی دعوت تخت وتاج | زشاهان بشمشیر بستد خراج
غلط گفتم آن شاه گردون سریر | که هم تاج ور بود وهم تخت گیر
سرش زینت تاج لولاک بود | تنش جالس تخت افلاک بود

صلی الله تعالی علیه وعلی آله واصحابه قوائم کرسی الهدایة ودعائم عرش الشریعة فی البدایة والنهایة اما بعد پاشکسته زاویه افتقار طلا محمد خاکسار بر صفحه نیاز می نگارد که این دو صالیست که بآبیاری امطار عنایات ازلی سرسبز نشو نمایافت بل باصطلاح ارباب ذوق شجرة طیبة اصلها ثابت وفرعها فی السماء که بآن نسبت شیخ اعظم وقطب اکرم بسمله کتاب مستطاب عرفان وفاتحة الکتاب معرفت وایمان قدوه عارفان حضرت آگاه نبرده مقربان واصل بالله نور بین گم گشتگان وادی کمال ماء معین لب تشنگان

بوادی وصال درة التاج افسر سعادت و واسطة العقد سلک افادت و افاضت
هژبر دشمن شکار بیشه دینداری شهباز بلند پرواز اوج تقوی شعاری محور دائرہ
محبوبی منطقۂ سماء دیانت اسلوبی قطب فلک ارتضا مرکز دائرۂ علم و
تقوی آئینہ دار لوامع سرمدی ترجمان لسان محمدی برہان قاطع نادی
کمال سیف مسلول معرکۂ جلال خازن اسرار داوری سلاک سلسلۂ جلیلہ
قادری اختر منیر برج فتوت گوہر بی نظیر درج مروت تالی عقل و الکمل شاہد
انوار ازل حبل المتین سالکان راہ تقوی عروۃ الوثقی عاشقان جمال مولیٰ
لوح محفوظ اسرار الٰہی کتاب مبین معارف نامتناہی مخرب بنیان کفر
و بدعت ہادی سبیل الرشاد کتاب و سنت واقف رموز شریعت الٰہی کمابیحا
تیغ مصقول دین رسول الٰہی قاسم عطیات غیبی و معدن فیوضات
لاریبی کاشف اسرار ملک و ملکوت واقف اسرار قدس و جبروت فانی
عین العین وحدت و مشاہد وحدت در کثرت حمد لہ صحف رائیت و
سداد و ام الکتاب مصحف ہدایت و ارشاد عالمتاب آفتاب سپہر معانی و ماہ
جہان افروز کشور رحمانی سپہر معرفت را بوح و کشتی نشینان بحار طریقت
را نوح رئیس النجباء و سمیدع النقباء سیمرغ قلہ قاف قناعت ہمای والا
پرواز ہوای ہمت آئینہ دار سواطع المعام نیروی بازوی اسلام المتوکل
علی اللہ الراغب الی اللہ الفانی فی اللہ الباقی باللہ سرور والا حشمت ہمایون

فرخندہ

فرمجد و ماية ثالث عشر عاليجناب ستوده مآب قدسی انتساب معلی القاب
سعادت ایاب معانی اکتساب قطب الاقطاب غوث الاحباب مزرع
امانی و امال راسحاب و جهان عرفان راآفتاب موید الشریعه و ممهد الطریقه
مبین الحقیقه و متبحر المعرفه ولی الله الاکرم و سر الله الاعظم المقتدی
المطاع فی الانام اکمل الفضلاء و افضل البدلاء امام الصادقین و همام
العاشقین نائب فائض محی الدین قمر طلعت عطارد فطنت ناهید بهجت
خورشید سلطنت مریخ حشمت مشتری رافت کیوان رفعت سرور سر افراز
بیت السرور حضور حضرت مولینا و مخدومنا شیخ عبد الغفور رحمه الله غزل

گذر ای صبا بسواد وادی دل مستمند غمین من
تحف سلام و دعا رسان بشه اریکه نشین من

بعلا نما جناب او برسان غرام من حزین
بتراب عتبه باب او تو ببر نیاز جبین من

بسر آن بگو ز من گدا بجناب آن شه ذو العلا
که ز فرط مکرمت و عطا کرمی بجان حزین من

شه کشور کرم از ازل مه برج رحمت لم یزل
که بود علاقه نسبتش بدو کون حبل متین من

شرف سیاده سروری ز کمال عبد غفور گو
سر و سرور همه اولیای جهان بود بیقین من

بود از کرامت دین خود همه فخر من بعدم جزا
که ولای او بصمیم دل شده اصل مذهب و دین من

بدو شش بود همه دم عیان تکن ای ... خطر نعلا
که درین جهان و در آن جهان بود او نصیر و معین من

قدس الله سره العلی و یسره للحسنی فی الآخرة و الاولی بچهار نسبت
بحضرت غوث الثقلین و قطب الخافقین الموصوف المنعوت السرمدی المحبوب

تحفت
غرام ـ تشنگی

الازلی الابدی شیخ السموات والارضین غوث الجن والانس
اجمعین طمطام علوم الاولین والآخرین نائب سید الانبیاء و
والمرسلین واقف رموز تنزیل مورد علماء امتی کانبیاء بنی اسرائیل
محبوب سبحانی وقطب ربانی ابو محمد شیخ عبدالقادر جیلانی
قدس الله سره العزیز میرسد آنرا علی سبیل التفصیل نظماً ونثراً این نیازمند
هیچمدان بالتماس مشفقی ومخلصی میان احمد بخش خواجه روز حفظه الله من الحور بعد
الکور بسمط تحریر وسلک تسطیر آورد والله ولی التوفیق فهو بالاستعانة حقیق

اُحِبُّ الصّٰلِحِینَ وَلَسْتُ مِنْهُمْ	لَعَلَّ اللهَ یَرْزُقُنِی صَلَاحًا

این سلسله قادریه غفوریه مولینا صاحب الصلوات زاد منفعته

بسم الله الرحمن الرحیم رب یسر وتمم بالخیر

احمد بخش ابن حافظ محمد حفیظ مرحوم ابن میان محمد اکرم مرحوم ابن میان محمد
ضیا مرحوم ابن میان حافظ محمد مرحوم ابن میان عبدالقادر مرحوم ابن میان
حسام الدین مرحوم ابن میان شهاب الدین مرحوم قادری ارشاد از جانب
مولینا ومرشدنا عارف مدقق وعالم محقق معدن اسرار وکنج الانوار المجاهد فی
سبیل الله حضرت شیخ عبدالغفور رحمة الله علیه آلهی بحرمت حضرت شیخ محمد شعیب رحمة
الله علیه آلهی بحرمت حضرت شیخ حافظ محمد رحمة الله علیه آلهی بحرمت حضرت شیخ محمد صدیق
رحمة الله علیه

ایشان از خواندن حضرت محمد شاه دولی رحمة الله واو از حضرت محمد نجم رحمة الله واو از حضرت شیخ ابو یوسف رازی رحمة الله علیه واو از حضرت شیخ بهادر کوهاتی رحمة الله واو از حضرت شیخ سید آدم بنوری رحمة الله علیه واو از حضرت شیخ احمد کابلی سرهندی رحمة الله علیهم اجمعین ۱۲

بنوازی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ جنید پیشاوری رحمۃ اللہ علیہ الٰہی
بحرمت حضرت شیخ احمد ملتانی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ شاہ عالم دہلوی رحمۃ اللہ
علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ شاہ منور رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شاہ دولہ رحمۃ اللہ
علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ غوث الاعظم سید عبد القادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی
بحرمت حضرت شیخ ابو سعید مبارک مخزومی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ
ابو الحسن الہکاری رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ ابو الفرح طرطوسی
رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ عبد الواحد تمیمی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت
شیخ ابوبکر شبلی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ جنید بغدادی رحمۃ اللہ
علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ عبد اللہ سری سقطی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت
شیخ معروف کرخی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ داؤد طائی رحمۃ اللہ
علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ حبیب عجمی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ
حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ اسد اللہ الغالب
علی ابن ابی طالب کرم اللہ تعالیٰ وجہہ الٰہی بحرمت حضرت محمد مصطفیٰ احمد
مجتبیٰ صلے اللہ علیہ وسلم ببرکت ہمیں اسمائے مبارک حاجات دینی و دنیاوی
من روا گردان بحرمت النبی والہ الامجاد ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵

شیخ سید مستان ثانی وا او از حضرت شیخ عبد القادر جیلانی قدس سرہ

سلسله قادريه غفوريه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله ذي السلطان من ازل … المرتجى عند هجوم الحادث الجلل
مهيمن ماله في الخلق من شبه … مقدر ماله في الامر من مثل
فقل هو الله فرد واحد صمد … ولا يزال ولا يفنى ولم يزل
وفيه ضلت علومي لم تصب وطرا … استغفر الله من عملي ومن علي
خير الصلوة التي من شيب عارضها … راقت بغير ضياء دوحة الامل
على النبي امين الله بدر دجى … خير الخلائق من حاف ومنتعل
محمد اشرف الاشراف منقبة … فهو الذي قد هدانا اوضح السبل
فدينا اشرف الاديان قاطبة … اذ قام احمد فينا اشرف الرسل
عن النبي علوم الدين حدثنا … مولى الانام امير المؤمنين علي
وبعد من باهت الحسنى به حسن … حبيبنا بعده امر العباد ولي
وبعد داود القى الذكر في علن … لاهله في اراضي السهل والجبل
اذ وصيته المعروف سيدنا … بلا فتور ولا مهل ولا فشل
وبعده قام عبد الله مرشدنا … وفضله عند ارباب الكمال جلي
روى جنيد اصول الذكر عنه وقد … نال العلامة شبلي شيخ كل ولي

ومنه فاضت شآبيب العلوم الى — علامة العصر عبد الواحد البطل
روى ابو الفرج الشامي علوم هدى — عن ذلك الشيخ فخر الدين والملل
اتى ابو الحسن الوافي وبعد بدا — ابو سعيد منبع القول والعمل
فبعد قادر الجيلي امام هدى — شيخ الخلائق من عال ومنسفل
وهو الذي قال في القول السني علنا — انا الذي قدمي في جيد كل ولي
شهد ولعنه روى ذكر الاله كما — منور عند راو وغير ذي خطل
سنه عالم ثم احمد ثم مرشدنا — جنيدنا منه ذكر المستعان تلي
صديقنا بعده شيخ ومن عقبه — محمد فضله السامي تبين لي
وبعده في شعيب اسوة حسنة — جزاه ربي جزاء الخير في العمل
عبد الغفور امام الحق مرشدنا — شاد الاصول ولم يمهل ولم يمل
له الى سيدنا الجيلان رابطة — اخرى اقول واشفي القلب عن غلل
فبعد لا زرقنا نال المعارف من — ابيه غوث الورى كالوابل الهطل
ولاح نور الهدى من شمسه شرقا — اذا انمحى في طلوع الحق كالطلل
ومنه نال نظام الدين لامعة — كالشمس ضاحية لا وهي في الطفل
لاحت عقيلا وشمس الدين لمعته — وصار منهم كذا رحمان في شغل
اعني به شغل ذكر الله عز وجل — سرا وجهرا وفي امن وفي وجل
ابو الحسن فازمنه ثم عارفنا — شيخ المعارف ليث في عرى غيل

وبعد سيد كد شمس لملتنا ...
سكندر بعدهم ثم المجد دسي
وادم بعده ثم الحبيب لقد
فشاه بازيليه مومن الكرهي
هلم نسبة الغر المرشد نا
اقول نسبته الاخرى مسترحة
فبعد ادم قد وصى بهادرنا
ومنه علم ماموْن اخو ثقة
محمد بعده ثم الجلي حسبا
واحسب طريقته العليا لمرشدنا
رويت عن نسبة اخرى واظهرها
خير الافاضل بستان الجلي حكما
وبعد سيدنا احمد تتبعه
سيد جلال امام ثم في اثره
فبعده بجلال الدين نخلتنا
وبعد ياسين مستان فتم ارى
فبعد رازقنا الوافي وتمه من

ومن فضيل كمال الدين من كمل
العرفان والعلم رقي منتهى القلل
وفي علوم اتت من سيد الرسل
بهم صديق بحسن الاعتقاد يلي
كما مضت قبل في شعر عليك تلي
وقاية الله يحميني عن الخطل
من قدره في المعالي خيرة المقل
رسوم ذكرى نعيما صادق العمل
صل يقينا وهو شمس الدين والدول
كما مضت انفا في الاسطر الاول
بلا امتراء ولا زيغ ولا ميل
روى عن الشيخ عبد القادر الجيلي
شيخ المشائخ عبد الله ذو نبل
صار البهاء عن الدنيا بمشتغل
محفوظة عن حدوث الوهن والخلل
زين الهدى في ازدياد الدين ذا جلل
نيل المرام غياث الدين ذو جذل

بحر الفضائل خير الله ثم الى ‌‌ شمس المعارف سيد منتهى آملي
وافضل العصر معصوم ونسبته ‌‌ الى الجنيد بلا كيف ولا مثل
هلم نسبته البيضا لسيدنا ‌‌ اعاذه الله من بؤس ومن غيل
قطب وغوث فلا يحصى فضائله ‌‌ تضرب اليه كبود الأينق الذلل
هذا الذي باهت الدنيا بعزته ‌‌ هذا هو الآخر السامي على الأول
مفطورة فيه اخلاق الكرام فلا ‌‌ يحتاج فيها الى التهذيب في العمل
في الخلق والكسب بون اذ اتى مثل ‌‌ ليس التكحل في العينين كالكحل
شيخي وحرزي ومولاي ومستندي ‌‌ وسيدي وملاذ الخلق في جلل

تمت تمام شد

سلسلهٔ عالیه قادریه جنیدیه غفوریه

بسم الله الرحمن الرحیم

الٰهی [illegible] شیخ الاسلام والمسلمین مولانای اعظم واکرم عارف مقتدای طریقت وپیشوای شریعت ذی المناقب والمراتب المشتہر فی المشارق والمغارب محرم حریم حضور اعنی مولینا شیخ عبد الغفور رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ محمد شعیب رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ حافظ محمد رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ محمد صدیق رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ جنید پیشاوری رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ

احمد ملتانی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ شاہ عالم دہلوی رحمۃ اللہ
الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ شاہ منور رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز
حضرت شیخ شاہ دولہ رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت غوث صمدانی مولینا
سید شیخ عبد القادر جیلانی قدس سرہ العزیز الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابو
سعید مبارک مخذومی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابو الحسن
الہکاری رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابو الفرح یوسف طرطوسی رحمۃ اللہ علیہ
الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ عبد الواحد رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت
راز و نیاز حضرت شیخ ابوبکر شبلی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت
شیخ جنید بغدادی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ عبد اللہ سری
سقطی رحمۃ اللہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ معروف کرخی رحمۃ اللہ علیہ
الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ داؤد طائی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز
و نیاز حضرت شیخ حبیب عجمی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت
شیخ حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت اسد اللہ الغالب
علی ابن ابی طالب کرم اللہ وجہہ الٰہی بحرمت ہادی السبل افضل رسل حضرت
محمد مصطفیٰ و احمد مجتبیٰ صلے اللہ تعالیٰ علیہ و آلہ و اصحابہ وسلم من بچارہ را از خیرات
دینی و دنیوی محروم مگردان و از شفاعت رسول مقبول خود محروم نسازی یا اللہ
یا رحمٰن یا رحیم انت ولی فی الدنیا و الاخرۃ توفنی مسلما و الحقنی
بالصالحین ۵

رب یسّر — بسم الله الرحمن الرحیم — وتمّم بالخیر

یا رب بجلال جمال خود بر بنده زار حزین مددی | وز بحر عطا و نوال خود بر تشنه ماء معین مددی
دل در شغف دنیا طلبی الله الله زین بی ادبی | وین نفس غوی در بوالعجبی یا مالک یوم الدین مددی
روزانه ز لقمه افسرده در خواب شبها چون مرده | این بنده بهرزه بسر برده یا بار خدای معین مددی
در کنه تو وهم و خرد نگره سبحان الله سبحان الله | عالم ز گنه گردیده تبه یا رب تو برین غمگین مددی
ای مفخر کل وی شاه رسل ظاهر ز تو شد این جمله سبل | از نور تو شد پیدا شیء کل ای مهبط روح امین مددی
ای واسطه فیض ازلی در جمله جهان خود بی مثلی | وز حضرت اقدس لم یزلی طاها و لقب یاسین مددی
لولاک طرازی بر تاجت برتر ز فلک شد معراجت | توحید الهی منهاجت از لطف برین مسکین مددی
الصدق دین و شاه علی آثار کرامات تو جلی | مولا و مطاع کل و ولی ای صاحب تاج و نگین مددی
بر اوج خلافت تو ماهی در ملک سعادت خود شاهی | الحق بیقین اسد اللهی در معرکه شیر عرین مددی
ای آنکه وحید اندر عصری در علم معارف لا حصری | شیخ کامل حسن بصری القدوه اهل یقین مددی
ای صدرنشین مقام کرم وی محرم محفل فیض اتم | سلطان جهان حبیب عجم ای جالس علیین مددی
ای آینه انوار نبی از جمله جهان خوش منتجبی | داود همین طائی نسبی ای مفخر اهل زمین مددی
ای قدوه دوده عز و کرم مکنون ضمیرت بحر حکم | معروف ز کرخ ملاذ امم ای ناصر دین متین مددی
ای آنکه بری از هر غلطی در علم و عمل زیبا نمطی | سلطان جهان سری سقطی بر زمره معتقدین مددی
ای شیخ جنید مفیض کرم سالار جهان و امام امم | بغداد ز تو شد رشک ارم ای سرور عرش نشین مددی
بوبکر همین سامی رتبا در اهل صفا شبلی لقبا | عالی نسبا والا حسبا خورشید سپهر یقین مددی

ای بر شرفت عالم شاهد کس منت بتو هرگز جاحد — مخدوم جهان عبد الواحد ای سرور صدر گزین مددی

ای یوسف مصر جمال و بهاء وی واقف ذروهٔ عز و علا — طرطوس ز تو شد نور افزا ای سرور اهل یقین مددی

اکسیر شرف خاک قدمت عالم همگی غرق نعمت — ای بوالحسن از لطف و کرمت بر حال ملتمسین مددی

خورشید هدی مقبول خدا ای جالس صفهٔ صدق و صفا — مخدوم جهان مخزومی ما ای ماسک حبل متین مددی

ای از تو کرامات صادر در جمله جهان مثلت نادر — اعنی سید عبد القادر یا شیخ محی الدین مددی

ای دل هر کز تو بهره زده مپو سلک جهان شاهد و لاجو — وانگه بفراغت ها میگو کای ساکن خلد برین مددی

بر من بنود یک جو هنری از صدق و صفا بگزاری — ای شاه منور کن نظری وی مونس کروبین مددی

تا کی ز الم زین سان عالم تا کی ز خطر شبها نالم — ای فخر جهان شاه عالم برجسته ز ارض غمین مددی

از فرط حیا کان ادبی و ز عز و شرف عالی نسبی — در اهل صفا احمد لقبی بر عرش امین و مکین مددی

ای شیخ جنید خجسته لقا دارم ز جناب چشم سخا — یکره ز کمال نوال عطا بر جانب ملهوفین مددی

ای شیخ صدیق جهان سرور و ز صدق و صفا مشهور — هستیم کنون در خوف و خطر ای سرور صدر یقین مددی

ای شیخ محمد قائم آشفته شد از غم عالم — سرگشته به تیه خطاها ام ای حافظ نور مبین مددی

ای شیخ شعیب ولی اجل ای آئینهٔ اسرار ازل — در خاطر من صد نهج خلل ای مرشد شیخ و مبین مددی

ای عبد غفور خجسته نشان فائض بتو شد این جمله جهان — حاجات نهم به قدیم تو نظیر جهان بر حال ملای حزین مددی

تمت تمام شد

این سلسله قادریه معصومیه جنیدیه غفوریه

بسم الله الرحمن الرحیم

الٰهی بحرمت سوز و ساز و سوز و نیاز آن شهباز بلند پرواز اوج ملکوت سرور سرفراز بارگاه والا جبروت فانی رضای مولی باقی خالق حی و سماء ولایت را کوکب جدی مو شگاف اسرار توحید یکه سوار بادیه تفرید

رباعی

صاحب اسرار محفل قرب حضور	کز وی همه شرق و غرب باشد پر نور
فرمانده ملک قدس و خورشید ظهور	سلطان سلاطین جهان عبد غفور

الله کله الحافی علی رئوس الاقاص والاعالی حضرت عبد الغفور سلمه الشکور ساکن سیدو شریف المشهور بصاحب الصوات اللهم احفظه من شر الاعداء و الافات رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ محمد شعیب رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ حافظ محمد رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ محمد صدیق رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ جنید پیناوری رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید معصوم رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ حاجی سید رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ خیر الله رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ غیاث الدین رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ عبد الرزاق رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید زین الدین رحمة الله علیه الٰهی بحرمت راز و نیاز

حضرت شیخ سید مستان رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ یاسین رحمۃ اللہ
علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید جلال رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز
حضرت شیخ بہاء الدین رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید جلال ثانی رحمۃ اللہ
الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ عبد اللہ رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت
شیخ احمد ملتانی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید احمد مستانی
رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید عبد القادر جیلانی قدس سرہ العزیز
الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابو سعید مبارک رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز
حضرت شیخ ابو الحسن الہکاری رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ
ابو الفرح یوسف طرطوسی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ
عبد الواحد تمیمی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابو بکر شبلی
رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ جنید بغدادی رحمۃ اللہ علیہ
الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سری سقطی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز
و نیاز حضرت شیخ معروف کرخی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ
داؤد طائی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ حبیب عجمی رحمۃ اللہ
علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت راز و نیاز
حضرت اسد اللہ الغالب علی ابن ابیطالب کرم اللہ وجہہ الٰہی بحرمت راز و نیاز سید
الثقلین محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم مقصود دینی و دنیاوی من

حاصل گردان

حاصل گردان بحرمت النبی و آل الامجاد برحمتک یا ارحم الراحمین آمین ٥

بسم الله الرحمن الرحیم

بحرِ عشق زورق رانده ام از همت الا — بیا ای شرط بسم الله مجریها و مرسیها
بفضل الله درین زورق بمانم از خطر الکی — چه باک از موج چون شد نوح کشتیبان این دریا
خداوندا بمقبولانِ درگاه جلالِ خود — که لا خوف علیهم کرده در حقِ شان انها
بجاهِ احمد امجد رسول ابیض و اسود — حلیف قاب قوسین اقتدار صدرِ ما اوحی
بتوصیف جمالش والضحی خوش آیتی روشن — بتعریف سوادِ موی او واللیل اذا یغشی
و فی ادنی مقام او زاو حسنا بیام او — تدلی احتشام او دلیل قدرش ارسلنا
بقدر حیدر صفدر بمحشر ساقی کوثر — بقوت قالع خیبر بملک دین شه والا
قمیص مسند شاهی سردست یدِ اللهی — بذات مصطفی از مهر چون هارون مِن موسی
بزهد عارف بصری حسن آن مفخر دوران — که دارد از علی مرتضی خوش حصه اوفی
بسوزِ عارف سامی حبیب آن مرشدِ جامی — عجم از نامِ او نامی عرب بر یادِ او شیدا
بروح شیخ داود آنکه اندر عالم از وی شد — اساسِ علم دین محکم بنای شرع پا برجا
براز شیخ دین معروف کرخی عارفِ کامل — که دریای حق از هر دو جهانش بود استغناء
بستر سری سقطی امام کشور الیقان — وحید عصر خویش از فرطِ علم و دانش و تقوا
بزهد شیخ بغدادی جنید آن افضل دوران — امام شرق و مغرب امیر دنیی و عقبی
بیمن شیخ ابوبکر آنکه شبلی شد لقب او را — بدایت طرز منوالش بحکم جاهدوا فینا

دنی ادنی

بحق شیخ عبد الواحد آن خورشید نورافشان
بشوق بو الحسن آن آفتاب اوج لاهوتی
بفضل شیخ عبد القادر جیلی که در عالم
بهر نادر که هر نام نامی او در بیان آید
بعز شیخ سید احمد مستان که در وصفش
بجد شیخ سید احمد آن شاه سریر دین
بشوق قدوهٔ اهل الیقین و افضل دوران
بحکم آن بهاء الدین که عالم روشن از وی شد
بروح شیخ یاسین آنکه از تسطیر نام او
بعشق سید مستان بصدق شیخ زین الدین
بذکر آن غیاث الدین بفکر شیخ خیر الله
براز شیخ دین معصوم کز فر قدوم او
بزهد آن جنید ذو العلا کز همت عالی
بصدق شیخ صدیق آنکه باشد معدن ایقان
بآن پیر طریقت شیخ والا منقبت اعنی
بفیض شیخ ما عبد الغفور آن کز علو شان
الهی از طفیل خاصه گان حضرت عزت

بصدق یوسف طرطوسی آن بحر فلک پیما
بذوق بو سعید آن مقتدا و اکرم و اتقا
کراماتش بود خارج ز کثرت از حد احصا
زبان و عقل و دل گوید تقدس سره الاعلی
قلم عاجز شود اندر بیان صاحب اعلا
بجد شیخ عبد الله که آن مه جهان آرا
مه برج شرف سید جلال الدین واله شیدا
بشیخ متقی سید جلال آن مرشد والا
مداد خامه فایق میشود بر عنبر سارا
بحق عبد رزاق آن جلیس نادی اعلی
بمهر حاجی سید امام مرشد و مولا
شد ارشد منور چون بهار جنت الماوا
فشانده دست زهد و تکبیر برین دنیا و مافیها
بمخدوم جهان حافظ محمد زاهد یکتا
شعیب ذو الکرم کز فیض دریا گشت گوهرزا
کمالاتش ز کثرت عقل نتوان کرد استقصا
که از لطف عنایت مر طلبدار را رحمتی فرما

بامید کرم

بامید کرم اینک بدرگاه آدم یارب	تکرم ربنا فاغفر لنا یا رب	وارحمنا

هذه السلسلة المبارکة القادریة المجددیة الغفوریة

بسم الله الرحمن الرحیم

الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت کنز البرکت خورشید سماء معرفت و بدر قبلہ نما
کعبہ با کمال حق تعالیٰ بحر ذخار معارف صمدی عارف ... طمطام علوم ازلی و ابدی
آئینہ ... شاہد غیب ترجمان کتاب مستطاب لاریب قطب الافاق نفقین و
ہادی الثقلین کنجور علوم موفور شیخنا و مولینا و مولی الاولیاء فی الدہور الحق
حضرت عبد الغفور سمی الشکور رحمۃ اللہ علیہ و علی من لدیہ کہ با تو داشتہ الٰہی بحرمت
راز و نیاز حضرت شیخ محمد شعیب رحمۃ اللہ علیہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز
حضرت شیخ حافظ محمد رحمۃ اللہ علیہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت
شیخ محمد صدیق رحمۃ اللہ علیہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت
شیخ مومن گگری رحمۃ اللہ علیہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت
شیخ شاہ باز رحمۃ اللہ علیہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ
حبیب بنوری رحمۃ اللہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید آدم
بنوری رحمۃ اللہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ احمد کابلی رحمۃ اللہ
علیہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شاہ سکندر کیتلی رحمۃ اللہ علیہ

کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ شاہ کمال سلاب الاحوال رحمۃ اللہ علیہ
کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ خواجہ فضیل رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی
بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید شمس الدین گدار رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت
راز و نیاز حضرت شیخ خواجہ شمس العارفین رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز
حضرت شیخ خواجہ ابوالحسن رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت
شیخ سید گدا رحمان صحرائی رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ
سید شمس الدین صحرائی رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید
عقیل رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید ضیاء الدین
رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ سید شرف الدین رحمۃ اللہ علیہ
کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ غوث الثقلین عبد القادر جیلانی
رضی اللہ تعالیٰ عنہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابو سعید مبارک مخزومی رحمۃ اللہ علیہ
کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابوالحسن الہکاری رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو
داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ ابوالفرح یوسف طرطوسی رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو دا
شت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ عبد الواحد تمیمی رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت
راز و نیاز حضرت شیخ ابوبکر شبلی رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز
حضرت شیخ جنید بغدادی رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت
شیخ عبد اللہ سری سقطی رحمۃ اللہ علیہ کہ باتو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ

[illegible]

معروف کرخی

معروف کرخی رحمة الله که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ داود
طائی رحمة الله که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ حبیب عجمی رحمة الله
علیه که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ حسن البصری رحمة الله علیه که با تو
داشت الهی بحرمت راز و نیاز حضرت اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب کرم الله
وجهه که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز حضرت احمد مجتبی و محمد مصطفی صلی الله
علیه وآله واصحابه وسلم دعای من مسکین رد مگردان بحرمت همین اسمای مبارک
یَا اَللّٰهُ یَا کَرِیْمُ وَیَا رَحِیْمُ

رب یسر ولا تعسر بسم الله الرحمن الرحیم وتمم بالخیر

دگر بذکر اکابر دین سخن رسانم براوج اعلی
سوای این نظم بار ثالث نمود کلک رهی مرتب
همیشه قادر اگر بیابد بجاه خیر البشر محمد
همین و همیشه بادشاهی جلیس او ز ننگ دین مباهی
شفیع امت نبی رحمت که بی ضیایش ملک عالم
اگر طبیعت نه مایه گیرد ز فیض انعام او بخیرد
مفیض خیر و عطا نگردد اگر وجود کرم نشانش
بحق حیدر امیر لشکر جلیس کوثر بروز محشر

وَابتغی العون من کریم بعزة المجید قد تعالی
اذا اقتضی فقد تثلث مثل شنیم زبیر دانا
که شد طفیل وجود ذاتش ظهور آدم نبرد و حوا
که داده بر فضل او گواهی طراز یاسین و نقش طاها
جهان نه بیند فروغ نفعی فلک نه بندد طراز خضرا
ثمر ز قضبان گل از گلستان ز راز معادن گهر ز دریا
نما نگردد مطر ز باران زمین نروید کلا و خضرا
بنزم سرور نبرزم صفدر امام رهبر امین و اتقا

بمعنا سجایای سیرت او کرم شمار سیرت او
بحق سلطان ملک کشور حسن که عالم از وست انور
بعزت آن حبیب کامل ولی مشهور در فضائل
بصدق آن عارف خدای عجمی و داود شیخ طائی
بحضرت پیر کرخی و عار که اوست معروف در معارف
بحرمت بو الحسن که سری شده است نام مبارک او
بحرمت آن جنید سامی سر العالم بخوش کلامی
بحسن اخلاق شیخ شبلی سحاب جود و محیط ایقان
بعزت بو الفرح که گیتی ز نور زهدش بود منور
بحرمت بو سعید امجد امین اسرار بزم احمد
بنور باهر شمس ظاهر سپهر افضال عبد قادر
بحسن یوسف بدیت موسی بعلم خضر و بحلم عیسی
بحرمت نور شیخ اکبر که عبد الرزاق نام او شد
بعزت آن شرف که آمد دلیل عز و شرف کمالش
بشوق سید عقیل و فیضان بذوق آن شمس چرخ عرفان
بنور آن شمس و المعارف بسر سید کمال عارف
بعزت و مجد شه سکندر که او بملک صفا است سرور

که کرم الله وجهه شد بحق او ز پیغمبر اینجا
بفرق صدق سید او اختر بفضل علم و کمال یکتا
عجم بتوصیف اوست شاغل عرب بتعریف اوست شیدا
سمر بدور آبر بهای جلیل و اعلی بقدر اسنی
بری ز دنیا و از زخارف فدا شده در رضای مولا
بسر و الطوار شیخ عارف بحمد اسرار عشق دانا
بجان گرامی بنام نامی بتعلیم خورشید عالم آرا
بصدق و اخلاص عبد واحد سپهر عرفان و شیخ دنیا
بقدرت بو الحسن که ذاتش بود ز توصیف عقل بالا
که اصل عز و سعادت آمد بذات فیاض او تولا
بزهد ظاهر با اصل طاهر امین اسرار حق تعالی
نمی بگویم ولایت او تما صفات سید
سپهر رفعت سحاب رحمت محیط علم و کرم منبع اعطا
بحرمت آن بهای نامی که زوست روشن جهان
بعشق سید گدای رحمان به بو الحسن مرشد دل آرا
بحرمت آن فضیل کامد دلیل سید کمال والا
مؤید علم و دین اظهر مروج زهد و شرع و تقوی

شمس

بیاد گردون کام

بجاه گردون کامرانی بسرور کشور معانی
بحرمت شیخ سید آدم امام ابدال فخر عالم
بشیخ مومن ولی کامل بشیخ صدیق ذو الفضائل
بآن شعیبے که کشور دین بنور ارشادش منور آمد
بصاحب صحائف و المکارم سحاب رافت بفیض رحمت
طلائی مخزون زگنج مجید بود رهین غموم بعید
من و گدائی بارگاهت عنایت حسبی ذات ربی
درین سپنجی سرای دوران امید و بیم ز رحمت یارب

مجدد دین بالف ثانی امیر بزم رفیق اعلی
بعزت آن حبیب اکرم بشیخ شهباز رحمت افزا
بآن محمد که گشت حاصل ورا ولایت بحفظ اوفی
ولی کامل امین فاضل مه منور شه معلی
که قدس الله سره شد زکلک قدرش بنام املا
بزرگ باری خدای امجد بجان نارم کرم تو فرما
بغیر ذات کرم سماتت مرا نه ملجا مرا نه ماوا
فان رجونا فمنک نرجو وان خشینا فمنک نخشی

هذه سلسلة المبارکة القادریة الغفوریة

بسم الله الرحمن الرحیم

الهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام و المسلمین و بهپاس اوقات کثیر البرکات عارف و خورشید عالی درجات شهریار اقلیم وجود سعد اکبر بیت السعد مکرمت وجود بایزید بسطام بسطت و تقوی و جنید بغداد معرفت و هادی نور الله الاکرم و خلیفه رسول الثقلین خضر وادی بقا و فنا و نوح جهار موجه ذخار مسالک عشا قدوه عارفان زبده آگهی آفتاب سپهر علم و یقین شیخ عبد الغفور سلمه الله الشکور و شمس هدی قدس الله سره الاعلی که با تو دارند الهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام و المسلمین حضرت شیخ محمد شعیب

رحمة الله علیه که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت
شیخ حافظ محمد رحمة الله علیه که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام
والمسلمین حضرت شیخ محمد صدیق رحمة الله علیه که با تو داشت الٰهی بحرمت راز
و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ اخوند محمد شاه سدوسی رحمة الله
علیه که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ الاسلام والمسلمین حضرت
شیخ محمد نعیم رحمة الله علیه که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام
والمسلمین حضرت شیخ نامو یوسف زی رحمة الله علیه که با تو داشت الٰهی بحرمت
راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ بهادر کوهاٹی رحمة الله علیه که
با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ آدم
بنوری رحمة الله علیه که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام و
المسلمین حضرت شیخ احمد کابلی رحمة الله علیه که با تو داشت الٰهی بحرمت راز
و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ شاه سکندر کیتهلی رحمة الله که با تو
داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ شاه کمال
مسلوب الاحوال رحمة الله علیه که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام
والمسلمین حضرت شیخ خواجه فضیل رحمة الله علیه که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز شیخ
الاسلام والمسلمین حضرت شیخ ستیگه شمس الدین رحمة الله علیه که با تو داشت
الٰهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ شمس العارف

رحمة الله علیه که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ
خواجه ابوالحسن رحمة الله علیه که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین
حضرت شیخ سید گدا رحمان رحمة الله علیه که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز شیخ
الاسلام والمسلمین حضرت شیخ سید شمس الدین صحرائی رحمة الله علیه که با تو داشت
الهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ سید عقیل رحمة الله
که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ بها والدین
رحمة الله علیه که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت
شیخ سید شرف الدین رحمة الله علیه که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز شیخ
الاسلام والمسلمین حضرت شیخ عبدالرزاق رحمة الله علیه که با تو داشت الهی بحرمت
راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ غوث الثقلین سید عبدالقادر
جیلانی رضی الله عنه که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین
حضرت شیخ ابوسعید مبارک مخزومی رحمة الله علیه که با تو داشت الهی بحرمت راز
و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ ابوالحسن الهکاری رحمة الله علیه
که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ ابو
الفرح یوسف طرطوسی رحمة الله علیه که با تو داشت الهی بحرمت راز و نیاز
شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ عبدالواحد تمیمی رحمة الله علیه که با تو داشت
الهی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ ابوبکر شبلی رحمة الله علیه

رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ
خواجه بو الحسن رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین
حضرت شیخ سید گدا رحمان رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ
الاسلام والمسلمین حضرت شیخ سید شمس الدین صحرائی رحمة الله علیه که با تو داشت
الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ سید عقیل رحمة الله
که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ بہاء الدین
رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت
شیخ سید شرف الدین رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ
الاسلام والمسلمین حضرت شیخ عبد الرزاق رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت
راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ غوث الثقلین سید عبد القادر
جیلانی رضی الله عنه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین
حضرت شیخ ابو سعید مبارک مخزومی رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز
و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ ابو الحسن الہکاری رحمة الله علیه
که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ ابو
الفرح یوسف طرطوسی رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز
شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ عبد الواحد تمیمی رحمة الله علیه که با تو داشت
الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ ابو بکر شبلی رحمة الله

رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت
شیخ جنید بغدادی رحمة الله که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت شیخ الاسلام
والمسلمین حضرت شیخ عبد الله سری سقطی رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت
راز و نیاز حضرت شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ معروف کرخی رحمة الله علیه
که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ داود
طائی رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین
حضرت شیخ حبیب عجمی رحمة الله علیه که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز شیخ
الاسلام والمسلمین حضرت شیخ حسن بصری رضی الله عنه که با تو داشت الٰہی
بحرمت راز و نیاز شیخ الاسلام والمسلمین حضرت شیخ علی ابن طالب کرم الله وجهه
که با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حضرت احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ صلی الله علیه
وعلی آله واصحابه وسلم دعائی من مسکین رد مگردان بحرمت همین اسمائی مبارک
یا الله یا کریم ۵

بسم الله الرحمن الرحیم

نخستین سکتم آغاز از تحمید سبحانی ـ
زبسم الله الرحمن الرحیم این نظم نورانی

خدائی کز تقدس در خیال کنه ذات او
نه بندد طرف عقل نکته دان جز سرزه گردانی

شهنشاهی که سیر امون درگاه جلال او
سلاطین راز خاک سجده باشد فر پیشانی

زکنهش وهم پستر مانده در مطمورهٔ خجلت
بوصفش عقل بالین کرده از زانوی نادانی

رحمن الرحیم

بوسع
کزر

بمعانی صورت او کس بهم ره نمی یابد | بود امر محال آنجا مجال عقل انسانی

ز دور نگاهش حرف نایوسی و محزون از تجرد در | بر جمع فیقری آید دل افکار از پریشانی

دلا مانند طفلان چند گاهی خاک و گاهی گل | سر بازیچه تا کی اندرین لعبتگه فانی

دل از تعلیم استاد الاولی معمور کن تا کی | دل آسایت مویز و نقل چون طفل دبستانی

فرشته وار از قید تعلق شو بری تا کی | جو نخبتی در زمام قهر از مستی و حیوانی

فیوض عالم بالا مهیا بهر ایثار است | تو در بیت الخلا آلوده اقذار نفسانی

حضور افادم دنیا مکن زیرا که خوش نبود | پر طاوس جنت ساختن حرف مگس رانی

بغیر از مرکب رهوار این وادی نگردد طی | که این راه سنگلاخ است و نیاید کار بالانی

بجان خویشتن بی صبر و از سود و زیان فارغ | سراپا درد در العضا چرا غافل ز درمانی

اگر قربان کنی جان را برای قربت مولا | ترا هر مبارک باد آید عید قربانی

بدامان بزرگان دست زن گر دسترس داری | که آمد فابتغوا الیه الوسیله حکم قرآنی

درین قحط الرجال از کید مکاران مشو ایمن | کزین پیران لایعنی نشوی آخر تو نیزانی

بسی [illegible] خدل و زهر و ز قوم و خنجر بران | بصورت سبحه و سجاده و محراب پیشانی

نهفته بود ظاهر از عصا و شمله و خرقه | نهان زیر مرقع کارگاه مکر شیطانی

خرافات راز خود بگسل سعاده گر همیخواهی | مشو ایمن ز کید نفس اگر جویای ایمانی

اگر عرفان همیخواهی بشیخ ما توسل جو | که فیض یک نظر بخشد ترا ملک سلیمانی

تعلم گر کنی یک لمحه در بزم کمال او | رموز معرفت تکبیر مجدد و [illegible] بر [illegible]

که

صفا منهاج رای او و عالم در ثنای او — بود آن خاکپای او به از کحل صفاهانی
سپهر معرفت علیه الغفور آن کز علو شان — بدار الملک جان او را سزد صدر جهانبانی
بمکنون ضمیری او نهان سر خداوندی — ز سیمای جبین او درخشان فر یزدانی
بکردی متفعل در نادی ارباب علم و دین — صفا و مروهٔ مردان اگر درگاه او دانی
نسیم روضهٔ رضوان بصدق شاهدی باشد — حریم مجلس او را اگر باغ ارم خوانی
برای زینت فردوس رضوان دسته بربندد — بهار حسن تقریرش نماید چون گل افشانی
ز نور صحبتش در کلبهٔ جان شمع تابان نه — نجاتی گر همی خواهی ز خاطرهای ظلمانی
کنون سازم رقم اسمای شیخانش بکرد ایزد — طفیل شان سعادة مر مرا فرماید ارزانی
بحمد الله کزین نظم چهارم کرسی النسبت — بکار ارکان مرتب گشت چون اورنگ آفاقی
خداوند السلاطین رسل خیر البشر احمد — شفیع روز محشر مهبط آیات فرقانی
جلیس مجلس اعلی انیس بزم ما او حی — رئیس یثرب و بطحا رسول النبی وجانی
بحق شاه جنید صفدر که از عزت — بخیل اولیا او را رسد دعوای سلطانی
بحق آن حسن کز حسن اخلاقش معطر شد — لبان روضهٔ رضوان فضای بزم روحانی
بذوق و شوق سلطان عجم آن سرور عالم — حبیب اهل معنی واقف اسرار پنهانی
بحق شیخ دین داود طائی افضل دوران — ظهیر دین و سالار طریقت قطب ربانی
بحق شیخ دین معروف کرخی عابد زاهد — بحق عارف سری لقب فخر مملاتی
بحق آن جنید ذو الکرم کو شد ز علم و دین — رموز عشق را کاشف بنای زهد را بانی

بحق شیخ

بحق شیخ شبلی کش فلک گوید جزاک الله	بحق عبد واحد کش ملک سازد ثنا خوانی	
بزید یوسف طرطوسی آن خورشید نور افشان	بصورت یوسف ثانی بمعنی پیر کنعانی	
بعلم بوالحسن آن قدوه اعصار در عرفان	بحلم بوسعید آن مخزن اسرار ربانی	
بحق سید السادات غوث عصر و قطب دین	معین بیکسان یعنی محی الدین جیلانی	
بغیثی آنکه از خرقه کرامت گشته غرقه	پس از عمری رسانده برکنار از نیر طوفانی	(بحر)
بحق عبد رزاق آن نهال دوحهٔ رافت	بشیخ دین شرف در جود و احسان ابر نیسانی	
بآن سید بها والدین مه تابان علیین	که باشد خدمت خاکدرش بهتر ز سلطانی	
بآن سید عقیل ذو العلا آن مفخر عالم	که دارد عقل او سپهر کمالش آفرین خوانی	(گل)
بسید شمس الدین آن مشرق انوار لاهوتی	بآن سید گدا آن مظهر الطاف رحمانی	(دین)
بخواجه بوالحسن سلطان اقلیم دل دانش	بنور شمس عارف فانی اندر عشق سبحانی	
بشمس الدین و هم خواجه فضیل و شاه کمال دین	بحق شاه سکندر در معارف شیخ لاثانی	
بحق آن مجدد کو نموده از سر همت	بدور الف ثانی دین احمد را نگهبانی	
بحق آدم عالی نسب کز جمع صدیقان	چو او در تیه معنی کس نکرده گرم جولانی	
بآن والا حسب اعنی بهاء در مرشد کامل	که مشکلها ز نام نامی او گیرد آسانی	
بصدق شیخ مامون آنکه اندر نسبت باطنی	مرا مامون نما یارب ز تشویشات نفسانی	(ز تشویشات — تشویشات)
بزهد افضل دوران نعیم ذو العطا کزوی	مروج گشت رسم زهد و آئین خدادانی	
باخلاص محمد شاه کز فیض نوال او	دل طالب تفاخر میکند بر گنج شایانی	

بصدق صادق و مصدوق اعنی شاه هدیٰنا ‌ ‌ ‌ که کرده نام او بر نامهٔ ارشاد عنوانی

باخلاق محمد آنکه اندر راه عشق آمد ‌ ‌ ‌ هدایت بخش از رهٔ رفتگانِ تیه حیرانی

بشیخ دین شعیب ذوالکرم دریای گوهر زا ‌ ‌ ‌ که دارد علمش از فرط تبحر وصف عمانی

بقطب عصر و غوث دهر کاندر طاعت مولا ‌ ‌ ‌ بود باقی بذات ایزدی وز خویشتن فانی

امام المسلمین عبد الغفور آن آفتاب دین ‌ ‌ ‌ رئیس کشور عرفان و فاضل الیاص ید دانی

ببزم او اگر مقری شود حاضر بلا کلفت ‌ ‌ ‌ عیان بیند ز سیمای جبینش نور ایمانی

بر سم غالیه حور جنان نکهت همی جوید ‌ ‌ ‌ چو خلق اکرم او عام ساز د عطر روحانی

خداوندا باتمام طلا بخش ز فضل خود ‌ ‌ ‌ که رحمانی و دیانی و حنانی و منانی

بحق آل احمد بخش بر حال جوالنزدی ‌ ‌ ‌ که کرده خامه من بهر او این گوهر افشانی

ای خالق خلق و کردگار دو جهان

الطاف فراوان تو بحید و کران

یارب تو سحاب فیض جاوید ببار ‌ ‌ ‌ بر گلبن باغ فضل عبد الخالق

رباعی

عبد الخالق کز و بود امیدی ‌ ‌ ‌ یارب الیمن کنش تو از برگیدی

ای خالق ماه و مهر فرخار کرم ‌ ‌ ‌ این ماه دل افروز بر آخورشیدی

خاتمة الکتاب

باتمام رسید و انجام پذیرفت این نامه نامی و صحیفه گرامی دست آویز عاجزان بعمل و نسخه

سنفانی

شفای مریضان خطا و زلل نی نی دستور العمل طالبان حق و منشور الادب عاشقان جمال مطلق وسیلة للدعائی ضراعت بیکسان عروة الوثقی نیاز اندیشکان اللهم اغفر لقاریه و بانیه و کاتبه و راغبه برحمتک یا ارحم الراحمین

آمین رباعی آمین

ای هر موجود برده از جود تو بخش	خورشید ز لطف تو کند کسب درخشش
ای خالق بخشنده ز بخشش خود	از لطف و کرم تو بخش بر احمد بخش

تاریخ کتاب

ای نامه نغز عروة الوثقی نام	از کلک طلا گرفت زیب ارقام
از روی عدد طلا اگر وضع کنی	گردد بحساب طرفه تاریخ تمام

اوراد در طریقه قادریه حضرت جنیدیه غفوریه زاد منفعتها گوید

سبق اول نفی و اثبات لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ذکر ناسوتی را گویند مقام ناسوت شریعت موجودات عالم حسی را گویند سبق دویم اثبات اِلَّا اللّٰهُ ذکر ملکوتی را گویند مقام ملکوت طریقت موجودات معنوی را گویند سبق سویم مراقبه تصور مرشد کرده با حبس نفس دل را نگاه کرده اسم ذات را بخوانند که در مراقبه کشایش باطنی بسیار می باشد سبق چهارم اسم ذات اَللّٰهُ ذکر جبروتی را گویند مقام جبروت حقیقت بالقوه را گویند سبق پنجم هُوْ ذکر لاهوتی را گویند مقام لاهوت معرفت ذات را گویند سبق ششم اَللّٰهُ هُوْ ذکر عروج

سبق هشتم

راگویند سبق هفتم هُوَ اللّٰهُ ذکر نزول راگویند سبق هشتم اَنْتَ الْهَادِیْ
اَنْتَ الْحَقُّ لَیْسَ الْهَادِیْ اِلَّا هُوَ ذکر عجز و زاری راگویند زیرا که خدا تعالیٰ هادی
مطلق می باشد سبق نهم درود شریف اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَ
عِتْرَتِهٖ بِعَدَدِ کُلِّ مَعْلُوْمٍ لَّکَ بعد از تمام سبقها هر روز هر سبق هزار بار
بخواند و دیگر بر قدر که تواند نفی اثبات بخواند نفی اثبات را طالب علم دوازده
هزار بار بخواند و متوسط سی هزار بار بخواند و شیخ کامل هفتاد هزار بخواند ۵

این سلسله نقشبندیه غفوریه مجددیه است ۵

بسم الله الرحمن الرحیم

الٰهی بحرمت راز و نیاز مولانا شیخ عبد الغفور زاد درجاته الٰهی بحرمت شیخ ۶
محمد شعیب رحمة الله علیه الٰهی بحرمت شیخ حافظ محمد رحمة الله علیه الٰهی بحرمت
شیخ محمد صدیق لنبزاری رحمة الله علیه الٰهی بحرمت شیخ محمد شاه سدومی رحمة الله علیه الٰهی
بحرمت شیخ محمد نعیم کامه رحمة الله علیه الٰهی بحرمت شیخ مامو یوسفنی رحمة الله
علیه الٰهی بحرمت شیخ بهادر کوهاتی رحمة الله علیه الٰهی بحرمت شیخ آدم بنوری رحمة الله
علیه الٰهی بحرمت شیخ احمد کابلی رحمة الله علیه الٰهی بحرمت شیخ باقی بالله رحمة الله
علیه الٰهی بحرمت شیخ خواجه محمد امکنگی رحمة الله علیه الٰهی بحرمت شیخ محمد قاضی
رحمة الله علیه الٰهی بحرمت شیخ خواجه عبید الله احرار رحمة الله علیه الٰهی بحرمت
مولانا یعقوب چرخی رحمة الله علیه الٰهی بحرمت خواجه علاء الدین عطار رحمة الله علیه

الٰهی

الٰہی بحرمت حضرت خواجہ بہاء الدین نقشبند رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت
خواجہ سید امیر کلال رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت خواجہ بابا محمد سماسے
رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت خواجہ علی رامتنی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت خواجہ محمود ا
انجیر فغنوی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت خواجہ عارف ریوگری رحمۃ اللہ
علیہ الٰہی بحرمت خواجہ عبد الخالق غجدوانی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت خواجہ
یوسف ہمدانی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت خواجہ ابو علی فارمدی رحمۃ اللہ
علیہ الٰہی بحرمت شیخ ابو القاسم گرگانی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت شیخ عثمان
مغربی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت شیخ ابو علی کاتب رحمۃ اللہ علیہ الٰہی
بحرمت شیخ ابو علی رودباری رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت شیخ جنید بغدادی
رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت شیخ عبد اللہ سری ابن مغلس سقطی رحمۃ اللہ علیہ
الٰہی بحرمت شیخ معروف کرخی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت شیخ داؤد طائی رحمۃ
اللہ علیہ الٰہی بحرمت شیخ حبیب عجمی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت شیخ حسن بصری
رضی اللہ تعالیٰ عنہ الٰہی بحرمت حضرت علی مرتضیٰ کرم اللہ وجہہ الٰہی بحرمت
حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وعلیٰ آلہ واصحابہ وسلم

برحمتک یا ارحم الراحمین

سلسلہ نقشبندیہ غفوریہ مجددیہ

بسم الله الرحمن الرحيم

لكَ الحمدُ يا ربَّ العلى في ابتدائيا
تباركتَ ذا النعماءِ ما زلتَ كافيا

لكَ الحمدُ والاحسانُ والعزُّ والعُلى
تعاليتَ عن فهمِ العقولِ تعاليا

لكَ الحمدُ حمداً كافياً متواتراً
لكَ الحمدُ حمداً وافياً متواليا

وخيرُ صلوةٍ فاحَ في الدهرِ عرفُها
تفوقُ وتسمو من شذاها غواليا

على سيّدِ الابرارِ طٰهٰ محمّدٍ
بسنّتهِ الغرّاءِ نلنا المعاليا

واصحابهِ الاخيارِ هم في عرى الهدى
بنصرةِ دينِ اللهِ كانوا حواميا

وبعدُ فخذ هذا الوشاحَ مسلسلاً
بسلسلةِ العقيانِ في النورِ ضاهيا

كأنّ سناها حين تزهو ضياءُها

عُقُودٌ مِنَ الْمَرجَانِ زَالَتْ غَوَانِيَا
حَبِيبُ مَلِيكِ الْعَرْشِ اَحْمَدُ سَيِّدِي
بَشِيرٌ نَذِيرٌ مَنْ اِلَيْهِ الْتِجَائِيَا
فَصَلَّى عَلَيْهِ اللهُ مَا ذَرَّ شَارِقٌ
وَمَا دَامَتِ الْاَيَّامُ تَتْلُو اللَّيَالِيَا
اَبُوْبَكْرِنِ الصِّدِّيْقُ اَوَّلُهُ رَبُّهُ
وَكَرَّمَهُ بِالذِّكْرِ فِي الْغَارِ ثَانِيَا
تَشَتَّتَ شَمْلُ الْمَارِقِيْنَ بِسَيْفِهِ
كَسِرْبِ الْحُبَارَى حِيْنَ لَاقَيْنَ بَازِيَا
وَبَعْدُ اَبُوْحَفْصٍ اِمَامٌ مُكَرَّمٌ
فَتًى لِرَسُوْلِ اللهِ كَانَ مُوَالِيَا
مُرَوِّجُ دِيْنِ اللهِ نَاهٍ وَّمُتَّقٍ
وَفِي الْاَمْرِ بِالْمَعْرُوْفِ مَا كَانَ سَاهِيَا
وَثَالِثُهُمْ عُثْمَانُ نَالَ شَهَادَةً
صَبُوْرًا وَبِالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ تَالِيَا
جَمِيْلًا جَلِيْلًا وَاسِعَ السِّرْبِ بَارِعًا
كَرِيْمًا حَلِيْمًا فِي الْكَلَامِ مُدَارِيَا

وبعد عليٌ كرّم الله وجهه

أبو الحسن المختار راقي العواليا
نبيلٌ جليلٌ غالبُ الكلِّ سالبٌ
إذا قام معدتًا عليه وعاديا
فصحبُ النبيِّ كلٌّ موالٍ نطيعهم
ولكنّ عليًّا كان مولى مواليا
يقدّمُ في طعنِ الأعادي مشمّرًا
ويضربُ في حومِ الوغا متغاليا
إمامٌ همامٌ حبُّه خيرُ جنّةٍ
فحبّه من صدقِ الحشا لك ناجيا
وما زلتُ من عهدِ الفطامِ وددتُه
ولم آلُ في إكرامِه متراخيا
وما ذكرُ الأبرارِ إلّا مدحُه
وإلّا وجدتُ حبَّه في حشائيا
مُصِرٌّ مكرٌّ واسعُ الصدرِ باطشٌ
تفادي أسودُ الحربِ عنه تفاديا
مطاعٌ شجاعٌ لا يطاقُ خصامُه

هُوَ اللَّيثُ مُسْتَطِقًّا عَلَيْهِ وَسَاطِيًا

سَقَى النَّاسَ مِنْ عَيْنِ الْعُلُوْمِ جِمَاجِمًا

وَارْوَى بِلَا مَهْلٍ ظِمَاءً صَوَادِيًا

تَلَمَّذَهُ قِدَمًا اَبُوْنَصْرِنِ الْحَسَنْ

وَفَازَ جَمِيْعَ الْعِلْمِ وَالدِّيْنِ وَافِيًا

وَمِنْهُ جَوَامِدُ وْمِنَّا وَحَبِيْبُنَا

عُلُوْمًا بِسَبَبِ الْفَيْضِ تَحْكِي الْغَوَادِيَا

بِصُحْبَتِهِ دَاوُوْدُ قَدْ فَازَ وَاحْتَوٰى

دَقَائِقَ عِلْمِ الدِّيْنِ حَقًّا كَمَا هِيَا

وَمَعْرُوْفُنَا الْكَرْخِيُّ حِبْرٌ مُكَرَّمٌ

وَتَالِيْهِ عَبْدُ اللهِ مَازَالَ رَاضِيًا

وَبَعْدُ جُنَيْدٍ بُوْعَلِيَّيْنِ ثُمَّ مَنْ

تَلَى الذِّكْرَ عُثْمَانُ اِلَى اللهِ دَاعِيًا

اَبُو الْقَاسِمِ الْمَسْعُوْدُ ثُمَّ اَبُوْ عَلِي

بِذِكْرِهِمَا فِي الدَّهْرِ صِرْتَ مُبَاحِيًا

فَيُوْسُفُ ثُمَّ الْمُقْتَدٰى عَبْدُ خَالِقٍ

وَعَارِفُنَا السَّامِي اَجَابَ الْمُنَادِيَا

وَتَالِيهِ مَحْمُودٌ وَمِنْ بَعْدِهِ عَلِيْ
وَعَنْهُ مُحَمَّدٌ كَانَ لِلذِّكْرِ رَاوِيًا
وَخَوَاجَهْ اَمِيْرُ اَفْضَلُ الْعَصْرِ تِلْوُهُ
وَقَامَ بَهَاءُ الدِّيْنِ لِلْبِدْعِ مَاحِيًا
وَخَوَاجَهْ عَلَاءُ الدِّيْنِ اَيَّدَ دِيْنَنَا
بِهِمَّتِهِ الْعُلْيَا خَفِيًّا وَبَادِيًا
فَيَعْقُوْبُ شَيْخٌ قَدْ تَفَرَّدَ فِي التُّقَى
وَشَرَّفَنَا طُرًّا قَرِيْبًا وَنَائِيًا
فَخَوَاجَهْ عُبَيْدُ اللهِ مِنْ بَعْدِهِ اَتَى
وَبَعْدُ مُحَمَّدٌ قَامَ بِالْعَدْلِ قَاضِيًا
وَمِنْ بَعْدِهِمْ عِلْمًا وَّزُهْدًا وَّحِكْمَةً
مُحَمَّدٌ ابْنُ الْمَحْمُوْدِ حَلَّ الْمَعَانِيَا
فَبَعْدُ اَقَامَ الدِّيْنَ بِالْحَقِّ فَاضِلٌ
فَنِيْ عَنْ سِمَاتِ الْكَوْنِ بِاللهِ بَاقِيًا
اِمَامُ الْوَرٰى مُحْيِ الشَّرِيْعَةِ اَحْمَدُ
مُجَدِّدُ دِيْنِ اللهِ فِي الْاَلْفِ ثَانِيًا
فَآدَمُ شَيْخٌ قَدَّسَ اللهُ سِرَّهٗ

وقد كان

وَقَدْ كَانَ يُرْوِيْ بِالْمَعَارِفِ ظَامِيًا
وَفَازَ غُيُوْثُ الْعِلْمِ مِنْهُ بِهَا دُرًّا
فَسَيِّدُنَا الْمَامُوْنُ قَدْ كَانَ سَامِيًا
مُحَمَّدٌ نَعِيْمٌ ثُمَّ شَيْخِيْ مُحَمَّدٌ
مُحَمَّدُ بْنِ الصِّدِّيْقِ فَازَ الْاَمَانِيَا
مُحَمَّدُ بْنِ الْحَافِظِ لَقَدْ كَانَ اٰمِرًا
بِتَقْدِيْمِ اَمْرِ اللّٰهِ طُرًّا وَنَاهِيًا
وَلِعَبْدُ شُعَيْبُ رَوَّحَ اللّٰهُ رُوْحَهُ
بِاَسْرَارِ دِيْنِ اللّٰهِ قَدْ كَانَ وَاعِيًا
اَرٰى بَعْدَهُ عَبْدَ الْغَفُوْرِ اِمَامَنَا
تَقِيًّا نَقِيًّا جَانِبَ الْحَقِّ رَاعِيًا
مُجَدِّدُ دِيْنِ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِمَا عَفٰى
بِنَاءُ عُلُوْمِ الدِّيْنِ اِلَّا اٰلَا ثَاقِبًا
لَهُ نِسْبَةٌ اُخْرٰى يَرُوْقُ ضِيَاءُهَا
لِمَنْ فِيْ سُلُوْكِ الْحَقِّ قَاسَى الْبَوَادِيَا
اَبُوْبَكْرِ بْنِ الصِّدِّيْقِ اَدّٰى اَمَانَةَ
الْعُلُوْمِ اِلٰى سَلْمَانَ بِاللّٰهِ رَاضِيًا

تَعَلَّمَ مِنْهُ قَاسِمُ ابْنُ مُحَمَّدٍ
وَصَارَ بِعِزٍّ فِي السَّمَآءِ مُرَاقِبَا
وَمِنْهُ عَلَى الْاَقْطَابِ جَعْفَرُنِ الزَّكِيّ
اَمَرَّ بِكَاسَاتِ الْمَحَبَّةِ سَاقِيَا
اِلٰى سَيِّدِ الْبِسْطَامِ مِنْهُ تَوَاتَرَتْ
كُئُوسُ وِدَادِ اللّٰهِ بِيْضًا صَوَافِيَا
اَبُوالْحَسَنِ الْوَافِيْ تَلَقَّاهُ خِدْمَةً
وَفِي الْعِلْمِ وَالتَّوْحِيْدِ اَعْلَى الْمَبَانِيَا
وَمِنْهُ اَبُوالْقَاسِمِ اَحَاطَ فَضَائِلًا
وَفِي الْعِلْمِ وَالْعِرْفَانِ فَازَ الْاَقَاصِيَا
وَمِنْهُ بِتَرْتِيْبٍ اَتَتْ نِسْبَةُ الْهُدٰى
اِلٰى شَيْخِنَا مِثْلُ الضَّبَابَةِ كَابِيَا
لَهٗ هِمَّةٌ عُلْيَا تَفُوْقُ فَوَاصِلًا
اَبَتْ رِفْعَةً اِلَّا الْعُلٰى وَالْمَعَالِيَا
لَقَدْ فَاقَ كُلَّ الْاَوْلِيَآءِ شَرَافَةً
كَمَا فَاقَ شَمْسٌ فِي السَّمَآءِ دَرَارِيَا
وَلِنِسْبَةُ الْاُخْرٰى اَقَامَتْ عَلَى الْوَرٰى

اساس

اَسَاسَ الْعُلَا طُرًّا حَدِيْثًا وَّعَاقِيَا

رَوَی عَنْ اَبِيْ بَكْرٍ سَعِيْدٌ وَّقَدْ
حَوَی الْعِلْمَ مَحْمُوْدٌ وَّحَظَّ الدَّعَاوِيَا

فَسُلْطَنَ اِقْلِيْمَ الْمَعَانِيْ لَقَدْ حَمَی
ثُغُوْرَ الْهُدَی جِدًّا وَاَرْدَی الْاَعَادِيَا

وَفَارَقَ شَيْخِيْ عَبْدُ رَحْمَانَ بَعْدَهٗ
لَدَيْهِ الْمَعَانِيْ وَالْهَوَی وَالدَّوَاعِيَا

وَسَيِّدُنَا اَحْمَدُ مُجَدِّدُ دِيْنِنَا
رَوَی عَنْهُ ذِكْرًا مُسْتَبِيْنًا وَّخَافِيَا

وَمِنْهُ اِلَی الشَّيْخِ الْبَنُوْرِيِّ نِسْبَةٌ
وَمِنْهُ فَرِيْدُ الدِّيْنِ قَدْ صَارَ حَالِيَا

وَعَنْهُ حَبِيْبٌ نَالَ مَجْدًا وَّبَعْدَهٗ
بِشَهْبَازِ اَوْجِ الْقُدْسِ صَارَ اقْتِدَائِيَا

وَمِنْ بَعْدِهِمْ فِي الْعَصْرِ مِنْ غَيْرِ رَيْبَةٍ
كَرِيْمُ السَّجَايَا مُؤْمِنٌ قَامَ دَاعِيَا

مُحَمَّدُ نِ الصِّدِّيْقُ اَفْضَلُ عَصْرِهٖ
فَنِسْبَتُهٗ تَحْكِيْ حُسَامًا يَّمَانِيَا

وَنِسْبَتُهُ الْعُلْيَا لَقَدْ مَرَّ آنِفًا
اِلٰى شَيْخِنَا لَازَالَ فِي الْعِزِّ عَالِيًا
تَرٰيه إِذَا مَا زُرْتَهُ مُتَوَاضِعًا
صَبُوْرًا وَّ قُوْرًا حَافِظَ الْعَهْدِ رَاعِيًا
بِسَطْوَتِهٖ يُرْدِي الْأَعَادِي بِأَسْرِهِمْ
كَلَيْثِ الشَّرٰى يَسْطُوْ عَلَى الصَّيْدِ ضَارِيًا
لَهٗ شُعْبَةٌ اُخْرٰى اَقُوْلُ وَ اَبْتَغِي
مِنَ اللّٰهِ صَوْنًا فِي أَدَاءِ مَقَالِيَا
فَعَنْ سَيِّدِ الْأَحْرَارِ فَازَ مَعَارِفًا
مُحَمَّدُ نِ الزَّاهِدْ وَرَاقَ الْمَرَاقِيَا
وَمِنْ بَحْرِهٖ دَرْوِيْشُ مُغْتَرِفٌ كَمَا
لَدَيْهِ بَهَاءُ الدِّيْنِ مَا انْفَكَّ رَاوِيًا
وَعَنْهُ الْأُوَيْسِيُّ نَالَ قَدْرًا وَّسُوْدَدًا
كَذَا نَالَ عَنْهُ خَوَاجَه بِاللّٰهِ بَاقِيًا
هَلُمَّ حِسَابًا نِسْبَةَ الْعِلْمِ وَاخْتِمْ
اِلٰى شَيْخِنَا اَبْقَاهُ رَبِّيْ مُعَافِيًا
وَسِلْسِلَةُ النَّضْرِ الَّتِيْ لَاحَ نُوْرُهَا

هِيَ النِّسْبَةُ الأُخْرَى فَيَا حَبَّذَا هِيَا
فَعَلَّمَ مَوْلِينَا الْعَلِيُّ حُسَيْنَهُ
فِدَى لَهُمَا نَفْسِي وَسِرْلِيْ وَمَالِيَا
وَعَنْهُ لِزَيْنِ الْعَابِدِيْنَ رِوَايَةٌ
مُحَمَّدُ بِالْبَاقِرْ غَذَا مِنْهُ جَاءَ بِيَا
فَجَعْفَرُنِ الصَّادِقُ اِمَامٌ فَكَاظِمٌ
وَبَعْدُ عَلِيٌّ دَامَ بِاللهِ رَاضِيَا
بِصُحْبَتِهِ الْمَعْرُوفُ صَارَ مُكَرَّمًا
وَفِي الذَّرْوَةِ الْعُلْيَا مِنَ الْمَجْدِ رَاقِيَا
وَنِسْبَتُهُ صَحَّتْ اِلَى شَيْخِ عَصْرِنَا
كَمَا مَرَّ فِي النَّظْمِ الَّذِي كُنْتَ تَالِيَا
فَلَوْ جَاسَ اَقْلَامُ الزَّمَانِ كَوَاتِبًا
مَنَاقِبَهُ الْغَرَّاءَ لَنْ تَتَنَاهِيَا
شَغَفْتُ اِلَى لُقْيَاهُ شَوْقًا مُهَيَّمًا
فَلَنْ اَشْكُرُ الأَيَّامَ حَتَّى اُلاَقِيَا
فَاَدْبَرَ لِلدُّنْيَا فَاَصْبَحَ مُقْبِلاً
اِلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى فَفَازَ الْمَعَالِيَا

لمر قصل نور

وَعَازِلَةٍ قَالَتْ اَتَهْلَكُ فِي الْهَوَىٰ
فَقُلْتُ لَهَا كُفِّيْ كَفَى اللهُ وَاقِيَا
هَوَايَ جَلِيْلُ الْقَدْرِ فِي الدِّيْنِ صَالِحٌ
فَلَا تَحْسَبِيْنِيْ فِي الْمَوَدَّةِ عَاتِيَا
وَاسْئَلْ رَبَّ الْعَرْشِ اَنْ لَّا يُكِبِّيْدَنِيْ
وَلَا يَجْعَلَنِّيْ فِي الْمَحَبَّةِ لَاهِيَا
هَوَايَ لِنَيْلِ الْعِلْمِ وَالشَّرَفِ السَّنِيْ
وَكَمْ فِيْهِ قَاسَيْتُ الشَّدَآئِدَ كَابِيَا
تَصَدَّيْتُ اَخْطَارًا وَّخُضْتُ مُهِمًّا لِكًا
وَجَاوَزْتُ اٰفَاقًا وَسِرْتُ فَيَافِيَا
فَمَا خُنْتُ فِيْ اَصْلِ الصَّلَاحِ شَرَآئِعًا
وَمَا كُنْتُ فِيْ وَصْلِ الْمِلَاحِ مُدَارِيَا
ثَنَايَايَ مَا كَانَتْ لَهُنَّ ضَوَاحِكًا
وَلَا اَعْيُنِيْ فِيْ هَجْرِهِنَّ بَوَاكِيَا
فَلَا وِزْرَ لَوْ اُضْحِيْ عَفِيْفًا مُّكَرَّمًا
وَلَا عُذْرَ لَوْ اَهْوَىٰ حِسَانًا عَذَارِيَا
اَقُوْلُ لِقَلْبِيْ لَا تَحُلَّ عُرَى الْهَوَىٰ

وَلِلْعِيْنِ لَا تَعْرِضْ عَلَيَّ الْجَوَارِيَا

أَرَبَّ السَّمَآءِ السَّبْعِ سَبْعُ حَوَائِجِيْ
أُشَفِّعُكَ اللّٰهُمَّ سَبْعًا مَثَانِيَا

تَكَرَّمْ وَأَنْجِحْهُنَّ بِالْمُصْطَفٰى وَلَا
تُرَدِّ دُعَآئِيْ عَنْ جَنَابِكَ خَالِيَا

أَنِلْ بِيَمِيْنِيْ يَا إِلٰهِيْ عَنَايَةً
وَلَا بِشِمَالِيْ يَوْمَ نَشْرِيْ كِتَابِيَا

يُنَاجِيْكَ يَا رَحْمٰنُ بِالْإِنْتِجَاطِلَا
إِلٰهِيْ أَنِلْ خَيْرًا عُبَيْدًا أُمَنَاجِيَا

وَأَنْتَ عَلِيْمٌ يَا إِلٰهِيْ بِمَا نَوٰى
تَقَبَّلْ حَنَانًا مِنْهُ تِلْكَ الْقَوَافِيَا

تَرَحَّمْ عَلٰى مَنْ قَدْ تَلَاهَا مُصَدِّقًا
وَأَدْرِكْهُ بِالْخَيْرَاتِ مَا كَانَ نَاوِيَا

تَلَاهَا بِقَلْبٍ مُوْقِنٍ مُتَضَرِّعٍ
وَمَا كَانَ عَنْهَا جَاحِدًا أُمْتَلَاهِيَا

إِلٰهِيْ وَمَوْلَائِيْ إِلَيْكَ إِنَابَتِيْ
تَرَحَّمْ بِحَالِيْ يَوْمَ أَلْقٰى حِسَابِيَا

سَاَلتُ عطَاءً لَّا نفَادَ لَهٗ فلَا
تُخَيِّبْ اِلٰهِي حَاجَتِيْ فِيْ فُؤَادِيَا
اِلٰهِي لَئِنْ تَاْخُذْ بِمَا قَدْ ذَنَبْتُهٗ
اِلٰهِي لَئِنْ عَذَّبْتَنِيْ اَوْ غَفَرْتَنِيْ فَيَا قُبْحَ اَحْوَالِيْ وَسُوْءَ مَالِيَا
فَنَرْضَى اِذَا مَا كُنْتَ يَا رَبِّ قَاضِيَا
وَتَمَّقَتْ هٰذَ النَّظْمُ لِلّٰهِ وَحْدَهٗ
يُقَبِّلُ رَبُّ الْخَلْقِ تِلْكَ الْاَمَالِيَا
لَعَلَّ اِلٰهِيْ يَغْفِرُ الذَّنْبَ رَحْمَةً
وَفِيْ عَثَرَاتِيْ لَا يَكُوْنُ مُجَازِيَا
وَيَرْحَمُ بِاللُّطْفِ الْخَفِيِّ وَجُلِّهٖ
عَلٰى مَنْ تَلَا ذَا النَّظْمَ ثُمَّ دَعَا لِيَا
اِلٰهِيْ اَنِلْ فَضْلًا وَّجُوْدًا وَّرَاْفَةً
لِمَنْ خَطَّ هٰذَا لنَّظْمِ اَوْكَانَ قَارِيَا
اَيَا نَفْسُ عُوْدِيْ جَانِبَ الْحَقِّ تَوْبَةً
وَلَا تَحْسَبِيْ سَهْمَ الْمَنِيَّةِ خَاطِيَا
وَاِنْ تَرْمَقِ الدُّنْيَا بِعَيْنِ بَصِيْرَةٍ
تَجِدْ كُلَّ مَا فِيْهَا مُضِيًّا وَّ فَانِيَا

لمتعب

تَمَتَّعْتَ مِنْ دُنْيَاكَ فِي أُسْوَةِ الْهَوَى
فَمَا تَصْنَعِي حِيْنًا بَلَغْتِ تَرَاقِيَا

وَسَوْفَ تَرَى مَا يَهْدِمُ الْعَيْشَ كُلَّهُ
وَتَلْتَفُّ سَاقِي عَنْقَرِيْبٍ بِسَاقِيَا

وَلَا تَبْتَغِي مِنْكِ الْمَنِيَّةُ فِدْيَةً
وَلَا تَرْتَجِي فِيْهَا طَبِيْبًا وَّرَاقِيَا

بِلَا زَادِ أَعْمَالٍ تُقِلُّ مُخَاطِرِي
يَكُوْنُ إِلَى ذِي الْكِبْرِيَاءِ مَسَاقِيَا

بِذِكْرِي الْمَنَايَا تَرْتَعِدُّ فَرَائِصِي
فَمَا أَعْظَمَ الْبَلْوَى وَتِلْكَ الدَّوَاهِيَا

فَيَا وَيْحَ أَحْوَالِي وَقِلَّةِ حِيْلَتِي
إِذَا صِرْتُ مَهْجُوْرًا وَّفِي الْقَبْرِ ثَاوِيَا

أَرَى فِي انْفِصَالٍ عَنْقَرِيْبٍ مَفَاصِلِي
وَجِسْمِي مَاكُوْلًا وَّعَظْمِي بَالِيَا

إِلٰهِي إِلٰهِي كُنْ رَحِيْمًا وَّغَافِرًا
وَإِنْ كُنْتُ فِي عُمْرِي عَصِيًّا وَّجَانِيَا

وَأُشْهِدُكَ اللّٰهُمَّ أَنَّكَ وَاحِدٌ

وَاَنَّكَ يَا ذَا الْجُوْدِ مَا كُنْتُ جَافِيًا

وَاَشْهَدُ بِالتَّسْلِيْمِ اَنَّ مُحَمَّدًا
رَسُوْلُكَ قَدْ اَرْسَلْتَ لِلْخَلْقِ هَادِيًا

وَاَعْلَمُ اَنَّ الدِّيْنَ لَا شَكَّ وَاقِعٌ
وَاَحْسَبُ يَوْمَ الدِّيْنِ حَقًّا وَّ اٰتِيًا

اَمِتْنِيْ عَلٰى الْاِسْلَامِ وَالْحَقِّ وَالْهُدٰى
وَلَا تُشْقِنِيْ يَا خَالِقِيْ فِيْ دُعَائِيَا

اَحِنُّ عَلٰى بَابِ الْكَرِيْمِ مُرَاقِيًا
وَ نَدْمَانَ مِنْ اَمْرِيْ وَسُوْءِ فِعَالِيَا

اَقِلَّ وَلَا تَيْئَسْ مِنَ اللّٰهِ يَا طِلًا
لَعَلَّ اِلٰهَ الْخَلْقِ يَعْفُوْ لِخَطَائِيَا

هَجَرْتُ مِنَ الْاِخْوَانِ طُرًّا كَمَا تَرٰى
وَمَالِيْ بِهِمْ يَا صَاحِبِيْ ثُمَّ مَالِيَا

وَكَمْ اِخْوَةٍ قَطَّعْتُ مِنْهُمْ مُجَانِيًا
فَاَصْبَحْتُ مِنْهُمْ وَاحِدًا لَا اَخَا لِيَا

اَلَا رُبَّ اَخٍ لَا خَلَاقَ لَهٗ مِنَ
الْوَفَاءِ وَلَا يَلْقَاكَ اِلَّا مُعَادِيَا

خليلاً إذا أصبحت في حلل الغنى
عدوّاً إذا أمسيت في الدهر عانيا

إذا ذكر الإخوان أنكرت ودّهم
وسمّيتهم لدى الخصام علانيا

ولو شئت لاستوفيت فيهم كرائنا
ولكن بحمد الله ما كنت هاجيا

وذا أبغض الحالات عندي كراهة
بأن كنت مرزيّاً عليّ وزاريا

وعرضي أبقي في عرضهم موقّرا
ولست على أقوالهم متراضيا

فإمّا فخار ما رضيت بمثله
وإمّا مجون فاذّكرت حيائيا

زماني مصون من عناد العدا وإن
رماني بسهم الحقد أهل زمانيا

رعى الله في الدارين أحمد إنّه
على النظم هذا جاءني متقاضيا

سألت عن الخلّان محبّاً يسرّني

فَاِنَّ عُیُوْنَ السَّخْطِ تُبْدِی الْمَسَاوِیا

فَاَزْکٰی صَلوٰۃٍ نَوَّرَ الدَّھْرَ نُوْرُھَا
وَاَنْمٰی تَحِیَّاتٍ تَفُوْقُ اللَّاٰلِیا

عَلٰی اَشْرَفِ الْاَشْرَافِ جَمًّا اَرُوْمَۃً
مُحَمَّدِنِ الْمُخْتَارِ مَا زَالَ شَافِیا

فَمَبْعَثُہُ الْمَسْعُوْدُ اَعْطٰی کَرَامَۃً
جَمِیْعُ الْوَریٰ حَتّٰی مُطِیْعًا وَّعَاصِیا

وَلِلّٰہِ جَلَّ الْحَمْدُ فِیْ کُلِّ مُخْتَمٍ
کَمَا ھُوَ اَھْلُ الْحَمْدِ عِنْدَ ابْتِدَآئِیا

تاریخ اختتام

جو از کلک طلا این نظم شد راست	ہزاران حبذا گفتند ویرا
دعاہ اللہ فی الاحوال طرا	وصرف عنہ رب العرش ضیرا
خرد تاریخ گفتش با دل خویش	جزاہ اللہ فی الدارین خیرا

تمت تمام شد

رب یسر ولا تعسر بسم اللہ الرحمن الرحیم وتمم بالخیر

عشق دل آشوب باز خسرو ملک بقا	بر دل و جانم فگندہ ولولۂ کبریا

طنطنۂ

ملتطمهٔ عزتش خطبهٔ عهد الست
دبدبهٔ وحدتش بیعت قالو بلی

بر در سلطان او حلقهٔ بیرون در
فکر حقایق پژوه عقل دقایق کشا

سوخته گاهی ز کین خرمن دین و دول
کرده گهی از سخا گنج دو عالم عطا

در طرب ذکر او شغل زمان و زمین
در طلب شوق او دور صباح و مسا

کرده خراباتیان بر کرمش اعتمید
برده مناجاتیان بر در او التجاء

خلوتیان ورا شهد برنگ شرنگ
جلوتیان ورا عشوه لطیر ز جفا

دبدبهٔ دولتش موکب حزن و طرب
کوکبهٔ حشمتش عالم خوف و رجا

چشمه نور ازل گوهر گنج ابد
مرهم زخم هوس صیقل زنگ هوا

محور چرخ شرف واسطة العقد جود
جوهر تاج کرم بلکه کلید سخا

مطلع انوار از و جلوت بخت و شرف
مخزن اسرار او خلوت فقر و فنا

فلک نشین درش شاهی و پیغمبری
آئینه دار رخش شوکت عز و علاء

لمحه لاهوتیش بی اثر کیف و کم
بر همگی در ظهور از همگی در خفا

متقیان را با و فرق اطاعت فرو
بی عملان را باو چشم امل بر عطا

او زده از بهر فال قرعهٔ امتحان
زور شده بر اهل حال پیرهن جان قبا

اهل وفا را کند چون ببلا امتحان
شمهٔ از امتحان واقعهٔ کربلا

حکمت او جلال بسته جمال نقاب
آتش و آبی بهم کرده بحکم آشتا

آب ز آتش عیان ساخته از صنع خویش
آتش او آب وش آب وی آتش نماء

معتکفان درش از سر عجز و قصور — چشم حیا بر زمین دست دعا بر سما

خورده خاک درش سرمه چشم اهل — بندهٔ طاعت گرش خواجه هردوسرا

احمد مرسل ازو قافله سالار دین — شاه ولایت ازو مفتخر اولیا

آن بکمال شرف دام علیه الصلوات — دین بعلو همم طاب علیه الثنا

گشت باو مختتم خطبه پیغمبری — یافت ازین انتظام سلسلهٔ ارتضا

راست ببالای آن خلعت لولاک شد — خاص بتشریف این منقبت هل اتی

گوهر دیهیم آن درّه اوحی الی — سر خط تعظیم این فاتحه لافتا

تافت فروغ نور عشق بر حسن و بر حبیب — آن شده حیرت قرین دین شده محو فنا

حضرت طائی ازو گفت بمعروف راز — راز حدوث و قدم سرّ فنا و بقا

باز بکرخی رسید منصب ارشاد و دین — سرّی و سقطی لقب کرد بدو اقتداء

چون بجنید مهین نوبت عزت رسید — رونق دیگر گرفت سلسلهٔ اصطفا

باغ هدی کرد راست بوعلی رود بار — بوعلی کاتبش بلبل دستان سرا

حضرت عثمان کس آمد و از فرط جود — بر سر خوان صفا داد بعالم صلا

شیخ ابو القاسم آن قدوه اهل یقین — کند بیاد خدا خاطر ازین بیوفا

بوعلی فارمد تالی او بود و بس — خواجه یوسف لقب مهتر احمد لقا

بنده خالق دگر کوس هدایت نواخت — عارف سامی ازو صاحب تاج و لوا

در روش علم و دین بخلل ریب و شک — اهل صفا را سزد خواجه علی پیشوا

خواجه محمد

خواجه محمد ازو کاشف سر ازل   خواجه امیر کلال مطلع صدق و صفا
باز بطرز دگر از هنر نقشبند   سلسلهٔ معرفت یافت فروغ و بها
خواجه علا بر آشر آمد و لوح ضمیر   شست بیکبارگی از رقم ماسوا
حضرت یعقوب بود بر سر بزم شرف   یوسف موسی سخن عیسی جان انتما
خواجه عبید اللهش تالی علم و ادب   شیخ محمد سبس ناصر دین هدی
خواجه محمد ازو نایب شرع متین   روح ملایک حشم خضر سکندر لقا
باز بتجدید دین از سر صدق و عمل   باقی بالله گشت هادی راه بقا
احمد عالی نشان آمد بس بر طبع او   آدم احمد بیان داده بعالم ضیا
پس بهادر رسید نوبت جولان پس   گفت بجا مون را از روح فلک مرحبا
شیخ محمد نعیم کام ده بیکسان   کرده بذکر خدا جملهٔ جهان پر صدا
شاه سدوسی لقب شیخ محمد سبس   تشنه لبان را بلطف کرد به بحر آشنا
شیخ محمد صدیق صاحب تاج و نگین   گرد مس قلب زر از نظر کیمیا
شیخ محمد ازو صاحب نسبت بود   حافظ دین نبی مرشد راه خدا
باز محمد شعیب گلشن دین را نمود   همچو بهشت برین تازه رخ و خوش نما
پس بعنایات حق دور پسین بخلیل   یافت لعبد الغفور نسبت شاه انتها
صعوه بتائید او برده بازی شکیب   بوم ز اقبال او یافته فر هما
هادی مهدی شیم قدوه اهل کرم   بامکش راز ها بر فلکش متکا

بر فلک اصطفا ماه جلی الظهور — بر چشم اولیا شاه جمیل الثنا

یک نظر رحمتش بهر محبان او — چاک امل را رفو درد درون را دوا

آنکه ز نور رخش محو شده ماه و مهر — وانکه بجا کدرش رشک برد طوطیا

مهر سپهر علا گوهر درج شرف — بحر محیط کرم ابر بهار سخا

ای ز فروغ دلت صبح نفس سوخته — وی ز نوال کفت ابر سراسر حیا

تشنهٔ تو این و آن فیض ده ای ابر جود — ذره لست آفتاب شاد زی ای مجتبی

ذره‌ها از لطف تو بهر پریشان دل — رافع درد و سقم دافع رنج و عنا

سلسلهٔ مدح تو بست طلای حزین — بو که قبول او فتد در حرم کبریا

غرق هزاران کنه مدحت تو چون کنم — نیست حد فکرتم کعبه کجا من کجا

رونق کارم ببار کام و امید برار — زانکه نمودم بصدق بر در تو التجا

تا که بفضل بهار سنبل و گل هر سحر — تازه و ریان شود از نفحات صبا

روضهٔ اقبال تو باد برغم خزان — ز آب عنایت مدام بهدم نشو و نما

در بیان حضرات سلسلهٔ چشتیه شریفه که بواسطه اخوند محمد شاه سدومی قدس الله سره بشیخ محمد صدیق بشواتری قدس الله سره العزیز رسیده و آن این است

بسم الله الرحمن الرحیم

الهی بحرمت راز و نیاز صاحب خشوع و حضور حضرت عبد الغفور رحمة الله علیه که با تو دارند الهی بحرمت راز و نیاز عارف بلا ریب شیخ محمد شعیب رحمة الله علیه

که با تو داشت

کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز عالم کامل و سالک امجد حافظ محمد قدس اللہ
سرہ العزیز کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز ہادی طریق محمد صدیق قدس اللہ
سرہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز حامل انکسار و مظلومی اخوند محمد شاہ
سدومی قدس اللہ سرہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز مصدر صبر و شکیبائی
مامون یوسف عزائی قدس سرہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز محرز
معاصی و تریاق شیخ بہادر کوہاٹی قدس اللہ سرہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز
و نیاز منبع غیبوبت و حضوری شیخ آدم بنوری قدس اللہ سرہ کہ با تو داشت
الٰہی بحرمت راز و نیاز مورد کمال و کامل حضرت شیخ احمد کابلی قدس اللہ سرہ کہ
با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز مستاصل حقد و حسد شیخ عبد الاحد قدس
اللہ سرہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز قاتل نفس شموس خواجہ عبد القدوس
قدس اللہ سرہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز معدن علوم و معارف خواجہ
محمد عارف قدس اللہ سرہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز مزیل عشق
و رق خواجہ عبد الحق قدس اللہ سرہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز
حامل صدمہ مصیبتی جلال الدین پانی پتی قدس اللہ سرہ کہ با تو داشت الٰہی
بحرمت راز و نیاز مقبول اصاغر و اکابر علاء الدین صابر قدس اللہ سرہ کہ با تو
داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز مقرب بساط صمد شیخ نظام الدین محمد احمد قدس
سرہ کہ با تو داشت الٰہی بحرمت راز و نیاز تابع قضا و قدر شیخ فرید الدین گنج شکر

قدس الله سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز ینبوع عجز و مسکینه جاکی خواجه
قطب الدین بختیار اوشی کاکی قدس الله سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز قامع
بنائی بدعت و زشتی خواجه معین الدین چشتی قدس الله سره که با تو داشت
الٰهی بحرمت راز و نیاز قاتل نفس طالمحق شیخ عثمان هارونی قدس الله سره که
با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز جلیس اریکهٔ امن و امانی خواجه شریف زندنی
جانی قدس الله سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز محب ودود خواجه مودود
قدس الله سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز مقبول سبحان خواجه یوسف
بن سمعان قدس الله سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز محمد چشتی قدس الله
سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز سالک باکمال خواجه ابو احمد ابدال
قدس الله سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز سودهٔ آفاق خواجه ابو
اسحاق قدس الله سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز مور د حلم و صبوری
شیخ آدم بنوری قدس الله سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز مصدر
انکسار و کسری خواجه هبیره بصری قدس الله سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز
و نیاز مزیل صداع و غشی خواجه حذیفه مرعشی قدس الله سره که با تو داشت
الٰهی بحرمت راز و نیاز متحمل اثقال غموم و هموم سلطان ابراهیم ادهم قدس الله
سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز سالک ریاض خواجه فضیل بن عیاض
قدس الله سره که با تو داشت الٰهی بحرمت راز و نیاز قالع مکر و کید خواجه عبد الواحد

بن زید قدس الله سرہ کہ باتوداشت الٰہی بحرمت راز و نیاز زبدہ اہل عصری
خواجہ حسن بصری رضی الله عنہ کہ باتوداشت الٰہی بحرمت راز و نیاز ہادی مقتدی
علی مرتضیٰ کرم الله وجہہ کہ باتوداشت الٰہی بحرمت راز و نیاز رسول الثقلین
صاحب قاب قوسین محبوب الہ محمد الرسول الله صلے الله علیہ و الہ و اصحابہ وسلم
کہ باتوداشت کہ مراو جمیع مومنان را بر شریعت محمدی استقامت و ثبات وہی
و بدید از خود و اصل گردانی بحرمت النبی و الہ الامجاد برحمتک یا ارحم الراحمین

ذکر طریقہ کیفیت کلمات مصطلحات حضرات عالیہ نقشبندیہ غفوریہ
انجمنی حضرت شیخ عبد الغفور سلمہ الشکور

ہوش دردم نظر بر قدم سفر در وطن خلوت در انجمن یادکرد بازگشت
نگہداشت یادداشت وغیر این ہمہ بنداشت پوشیدہ نماند کہ سہ کلمہ دیگر است
کہ از مصطلحات این طایفہ عالیہ است و آن وقوف عددی و وقوف زمانی و
وقوف قلبی کہ جملہ یازدہ کلمہ باشد ہوش دردم و آن آنست کہ ہر نفسے کہ از
درون برآید باید کہ از سر حضور و آگاہی باشد و غفلت بآن راہ نیابد و حضرت
مولانا سعد الدین کاشغری قدس سرہ فرمودہ اند ہوش دردم یعنے انتقال از
نفسے بنفسے میباید کہ از سر غفلت نباشد و از سر حضور باشد و ہر نفسیکہ میزند از
حق سبحانہ و تعالیٰ و غافل نباشد حضرت ایشان فرمودہ اند کہ درین طریقہ
رعایت و حفظ نفس را مہم دانستہ اند یعنے باید کہ جمیع انفاس بر نعت حضور

و آگاهی مصروف شود و اگر کسی محافظت نفس نمیکند میگویند فلان کس نفس گم کرده است
یعنی طریقه و ردش گم کرده است حضرت خواجه بهاء الدین قدس سره فرموده اند که
بنای کار درین ره بر نفس میباید کرد چنانچه اشتغال بوظیفه اهم زمانه حال از تذکر
ماضی و تفکر استقبال مشغول گردانند و نفس نگذارد که ضایع گردد و در خروج و دخول
نفس و حفظ ما بین النفسین سعی نماید که بغفلت فرو نرود و بر نیاید نظر بر قدم
و آن آنست که سالک را در رفتن و آمدن در شهر و صحرا و همه جا نظر او بر پشت پای
او باشد تا نظر او پراگنده نشود و بجائی که نمی باید نیفتد و می شاید که نظر در
قدم اشارت بسرعت سیر سالک بود در قطع مسافات هستی و طی عقبات
خودپرستی یعنی نظرش بهر جا که منتهی شود فی الحال قدم بر آن نهد سفر در وطن
آنست که سالک از طبیعت بشری سفر کند یعنی از صفات بشری بصفات ملکی
و از صفات ذمیمه بصفات حمیده انتقال فرماید حضرت مولانا سعد الدین کاشغری
قدس سره فرموده اند شخصی خبیث بهر جائیکه انتقال کند خباثت از و زایل نشود
تا انتقال نکند از صفات خبیثه و پوشیده نماند که احوال مشایخ طریقت قدس الله
ارواحهم در اختیار سفر و اقامت مختلف افتاده است بعضی از ایشان در بدایت
سفر کنند و در نهایت مقیم شوند و بعضی در بدایت مقیم شوند و در نهایت سفر کنند
و بعضی در بدایت و نهایت مقیم باشند و سفر نکنند و بعضی در بدایت و نهایت
سفر کنند و مقیم نشوند و هر طایفه را ازین چهار فرقه در سفر و اقامت نیتی صادق

نظر بر قدم

سفر در وطن

و عرض صحبت

وعرض صحیح است چنانچه در ترجمه عوارف مشروح است اما طریقه خواجگان قدس الله
ارواحهم در سفر و اقامت آن است که در بدایت حال چندان سفر کنند که خود را
بملازمت عزیزی رسانند پس در خدمت وی مقیم شوند واگر آنهم در دیار
خود کسی این طایفه یابند ترک کرده بملازمت شتابند پس در خدمت وی
وسعی جمیل در تحصیل ملکه واگاهی بتقدیم رسانند بعد از حصول صفت ملکه سفر و
اقامت علی السویه است حضرت ایشان میفرمودند که مبتدی را در سفر جز پریشانی
هیچ حاصل نیست چون طالبی بصحبت عزیزی رسد وی را می باید نشست
وصفت تمکین می باید حاصل کرد و ملکه ونسبت خواجگان قدس الله ارواحهم
بدست می باید آورد بعد از آن بهر جا که رود هیچ مانع نیست رباعی

یارب چه خوش است بی دهان خندیدن	بی واسطه چشم جهان را دیدن
بنشین و سفر کن که بغایت خوب است	بی منت پا گرد جهان گردیدن

حضرت مخدومی قدس الله سره در اشعة اللمعات در شرح این بیت که بیت

آئینه صورت از سفر دور است	کان پذیرای صورت از نور است

چنین فرموده اند که یعنی آئینه صوری که عبارت از آهن مصقول است از برای انطباع
صورت ناظر در وی حاجت بآن ندارد که بجانب صورت سفر کند و جنبش نماید زیرا که
وی پذیرای صورت از جهة صفا و نورانیت و چه خود شده است سره در مقابله وی می
افتد در وی می نماید و صورت آن در وی منطبع میگردد بی حرکت وی بسوی

صورتهاء همچنین چون آئینه معنوی دل از خشونات صور کونیه خلاص یافت و نورانیت وصفا ویرا فرا گرفت و ظلمات خواستهای طبعی از وی زایل شد در قبول تجلیات ذات وصفات الهیه حاجت بسیر و سلوک ره ندارد زیرا که سیر و سلوک وی عبارت از تصفیه و تصقیل وجه قلبست چون آن بصفا و صقالت رسید از سفر و سیر و سلوک مستغنی شد خلوت در انجمن از حضرت خواجه بهاء الدین قدس الله سره پرسیدند که بناء طریقه شما برچیست فرمودند خلوت در انجمن بظاهر با خلق و باطن باحق سبحانه وتعالی

خلوة در انجمن

اینچنین زیبا روش کم میبود اندر جهان — از درون شو آشنا و از برون بیگانه وش

آنکه حق سبحانه وتعالی میفرمایند جاکه لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ اشارت باین مقامست و فرموده فرموده اند که نسبت باطنی درین طریقه چنان افتاده است که جمعیت دل در ملازمت صورت بتفرقه بیشتر ازان بود که در خلوت و فرموده اند که طریقه ما صحبتست و در خلوت شهرتست و در شهرت آفتست خیریت در جمعیتست و جمعیت در صحبت بشرط نفی بودن در یکدیگر و خواجه اولیای کلان قدس الله سره فرموده اند که خلوت در انجمن آنست که اشتغال و استغراق در ذکر بمرتبه رسد اگر ببازار در آید هیچ سخن و آواز نشنود بسبب استیلای ذکر لسانی بر حقیقت دل حضرت ایشان میفرمودند که بسبب اشتغال بذکر از روی جد و اهتمام در مدت پنج و شش روز باین مرتبه میسر شد که همه آوازها و حکایات مردم ذکر نماید و سخن که خود گویند

یاد کرد

ذکر شود بی سعی واهتمام نمی شود یاد کرد آن عبارت از ذکر لسانی یا قلبی است
حضرت مولانا سعد الدین کاشغری قدس سره فرموده اند که طریقه تعلیم ذکر
آن است که اول شیخ بدل گوید لا اله الا الله محمد رسول الله مرید دل خود را
حاضر کند و در مقابله شیخ دل بدارد و چشم فراز کند و دهان را استوار دارد
و زبان را بر کام چسپاند و دندان را بر هم نهد و نفس را بگیرد و با تعظیم و قوت
تمام در ذکر شروع کند بر موافقت شیخ و بدل گوید نه بزبان و در حبس نفس
صبر کند و در یک نفس سه بار بگوید چنانکه اثر حلاوت ذکر بدل رسد و حضرت
ایشان در بعضی کلمات قدسیه خود نوشته اند که مقصود در ذکر آن است که دل
همیشه آگاه بحق سبحانه باشد بوصف محبت و تعظیم در صحبت ارباب جمعیت
آید آگاهی حاصل شود خلاصه ذکر حاصل شد مغز و روح ذکر آن است که دل
آگاه بحق سبحانه باشد و اگر در صحبت این آگاهی حاصل نشود طریقه آن است
که ذکر گفته شود و طریقه که نگاه داشت این آسان تر بود آن است که دم را
در زیر ناف حبس کرده لب را بر لب چسپانید و زبان را بر کام بر وجهیکه نفس
در درون بسیار تنگ نشود و حقیقت دل را که عبارت از آن معنی مدرکه است
که هر طرف میرود اندیشه دنیا و مصالح دنیاوی همه او می اندیشد و در طرفة
العینی او را با آسمان رفتن و تمام عالم را سیر کردن میسر است از همه اندیشه ها
بیزار سازد و وی را متوجه گوشت پاره که بر صورت صنوبر است گرداند و او را

مشغول بذکر گفتن کنند باین طریقه که کلمه لا را بطرف بالا کشد و اله را بدست
راست حرکت کرده و کلمه الا الله راسخت بر دل صنوبری زند چنانکه حرارت
او بتمام اعضا برسد و در طرف نفی وجود جمیع محدثات را بنظر فنا و ناخواستن
مطالعه باید کرد و در طرف اثبات وجود حق سبحانه را بنظر بقا و مقصودی
مطالعه باید کرد و جمیع اوقات را مستغرق این ذکر باید کرد و ذکر صفت
لازمه دل گردد بازگشت و آن آنست که باریکه ذکر بر زبان دل کلمه طیبه را
بگوید در عقب آن بهمان زبان گوید که خداوندا مقصود من توئی و رضائی تو
زیرا که کلمه بازگشت نفی کننده است هر خاطری که بیاید از نیک و بد تا ذکر او خالص
ماند و سر او از ماسوی فارغ گردد و اگر مبتدی در بدایت ذکر بکلمه بازگشت
از خود صدقی در نیابد باید که ترک آن نکنند زیرا که بتدریج آثار صدق بظهور می آید
حضرت مولانا علاء الدین قدس سره که از اصحاب جمله مولانا سعد الدین قدس سره
بودند میفرمودند که مبادی احوال از حضرت مخدوم تعلیم ذکر گرفته بودم و در ذکر
بازگشت مامور شده بودم چون میگفتم که خداوندا مقصود من توئی و رضای
تو مرا ازین گفتن شرم می آید زیرا که درین قول صادق نبودم بتصریح میدانستم که
دروغ میگویم و درین خیال افتاده بودم پیش ایشان رفتم فرمودند که نزد شیخ
بهاء الدین عمر قدس سره میرویم در ملازمت ایشان رفتم چون بنشستیم شیخ
فرمودند که حضرت شیخ رکن الدین علاء الدوله قدس سره فرموده اند که سالک هر چند

بازگشت

ازخود

از خود صدق در طلب نیابد لیکن میباید گفت که خدایا مقصود من توئی تا وقتیکه
حقیقت صدق ظاهر شود چون از پیش حضرت شیخ بیرون آمدم حضرت مخدوم فرمودند
شیخ اهل جذبه اند و اصطلاح نمیدانند معنی این سخن بر من پوشیده ماند تا بعد از مدتی
ظاهر شد که غرض ایشان از آن سخن این بود که شیخ بطریقه جذبه تربیت یافته اند نه
بطریق سلوک و طریق ارشاد نمیدانند زیرا که هنوز محل آن نبود که شیخ بتلقین ظاهر کنند
بجهت آنکه تا از شیخ شنیده بودم در بازگشت آن کلمه را از روی سوز و نیاز میگفتم
و دران گفتن خجل و منفعل بودم و چون از شیخ شنودم آن سوز و نیاز و خجالت و انفعال را
نماند نگاهداشت و آن عبارت از مراقبه خواطرست چنانکه در یکدم چند بار کلمه طیبه را
بگوید که خاطر او بغیر نرود و حضرت مولانا سعد الدین قدس سره در معنی این کلمه فرمودند
باید که یکساعت و دو ساعت و زیاده از دو ساعت آن مقداری که میسر شود
خاطر خود را نگهدارد و غیری بخاطر وی نگذرد و خدمت مولانا قاسم علیه الرحمة که از
کبار اصحاب و مخصوصان حضرت ایشان بوده اند روزی بتقریبی میفرمودند که ملکه
در نگاهداشت بآن وجه رسیده است که از وقت طلوع فجر تا چاشت بلند ذکر از خطور
اغیار نگاه می توان داشت بر وجهیکه درین مقدار زمان قوت متخیله از عمل خود
معزول گردد پوشیده نماند که عزل قوت متخیله بتمام از عمل اگرچه نیم ساعت باشد
نزد اهل تحقیق امری بغایت عظیم است و آن از نوادرست و بعضی کمل اولیا را همیانا
این معنی دست میدهد چنانچه شیخ محی الدین ابن عربی قدس سره در فتوحات مکی

آنجا که بیان سجود قلبی کرده اند در اسوله واجوبه خواجه محمد علی حکیم ترمذی
قدس سره تحقیق این مبحث فرموده اند و تفصیل آن لایق این مقام نیست
یادداشت که مقصود ازین همه آن است که عبارت از دوام آگاهی است بحق بر سبیل ذوق
و بعضی باین عبارت گفته اند که حضور بی غیبت است و نزد اهل تحقیق مشاهده که استیلاء
شهود حق است بر دل و توسط حب ذاتی که عبارت از حصول یادداشت است و حضرت
ایشان درین چهار کلمه مذکور شده این عبارت فرموده اند که یادکرد عبارت از
تکلف است در ذکر و بازگشت عبارت از رجوع است بحق سبحانه بر آن وجه که هر
بار کلمه طیبه را گوید از عقب آن بدل گوید که خداوندا مقصود من توئی و نگاهداشت
عبارت ازین محافظت این رجوع است بی گفت زبان و یادداشت عبارت
از رسوخ است وقوف زمانی حضرت خواجه بهاء الدین قدس سره فرموده اند
که کارگذارنده رونده راه را آن است که واقف احوال خود باشد که در هر زمان
صفت حال او چیست موجب شکر است یا موجب عذر و حضرت مولانا یعقوب
قدس سره فرموده اند که حضرت خواجه بهاء الدین قدس سره در حال قبض باستغفار
امر فرموده و در حال بسط بشکر و فرمودند که این رعایت این دو حال وقوف زمانی
است و هم حضرت خواجه بزرگ قدس سره فرموده اند که بنای کار سالک را
در وقوف زمانی بر ساعت نهاده اند تا دریابنده نفس شود که بحضور میگذرد
یا بغفلت که اگر بر نفس بنا کنند دریابنده این دو صفت نشود و وقوف زمانی

یادداشت

وقوف زمانی

نزد صوفیه

نزد صوفیه قدس الله سره عبارت از آن محاسبه است و حضرت خواجه بزرگ
فرموده اند که محاسبه آن است که هر ساعتی آنچه بر ما گذشت محاسبه میکنیم که غفلت چیست
و حضور چیست و حضور می بینیم [چیست] که همه نقصان است بازگشت میکنیم و عمل از سر میگیریم

وقوف عددی و آن عبارت از رعایت عدد است در ذکر حضرت خواجه بزرگ خواجه
بهاء الدین قدس سره فرموده اند که رعایت عدد در ذکر قلبی برای جمع خواطر متفرقه
است و آنچه در کلام خواجگان قدس الله سرهم واقع است که فلانی مر فلانی را بوقوف
عددی امر می فرمود مقصود ذکر قلبی است با رعایت عدد نه مجرد رعایت عدد در ذکر
قلبی و ذاکر را باید که در یک نفس ۳ کرت یا پنج یا هفت کرت تا بیست و یک کرت
گوید و عدد طاق را لازم شمرد و حضرت خواجه علاء الدین عطار قدس سره فرموده اند
که بسیار گفتن شرط نیست باید که هر چه گوید از سر وقوف و حضور باشد تا فائده بر آن
مرتب گردد و چون در ذکر قلبی عدد از بیست و یک بگذرد و اثر ظاهر نشود دلیل باشد بر
بیحاصلی آن عمل و اثر ذکر آن بود در زمان نفی وجود بشریت منتفی شود و در زمان
اثبات اثری از آثار تصرفات جذبات الوهیت مطالعه افتد و آنکه خواجه بزرگ قدس سره فرموده
اند که وقوف عددی اول مرتبه علم لدنی است میتواند بود که نسبت با اهل بدایت
اول مرتبه علم لدنی مطالعه این آثار تصرفات جذبات الوهیت بود که حضرت خواجه
علاء الدین قدس سره فرموده اند چه آن کیفیتی و حالتی است که موصل است بمرتبه قرب
و علم لدنی و در آن حال مرتبه مکشوف میشود و نسبت به اهل نهایت وقوف عددی که

وقوف عددی

که اول مرتبه علم لدونی ست که آن باشد که ذاکر واقف باشد بر سر سریان واحد حقیقی در مراتب اعداد کونی همچنانکه واقف ست بر سریان واحد عددی در مراتب اعداد حسابی

اعداد کون صورت کثرت نمایشی ست
فالکل واحد بتجلی لکل شان

ویکی را از اکابر محققان این مضمون را چنین گفته ست رباعی

کثرت چو نیک درنگری عین وحدت ست
ما را شکی نماند درین گر ترا شک ست
در هر عدد که بنگری از روی اعتبار
گر صورتش به بینی در ماده یکی ست

در شرح رباعیات فرموده در مذهب اهل کشف و اهل ارباب خرد ساری ست احد در همه افراد عدد زیراکه عدد گرچه بیرون ست ز حد هم صورت و هم ماده آن هست احد و بحقیقت این وقوف است که اول مرتبه علم لدونی ست والله تعالی اعلم بالصواب پوشیده نماند که علم لدونی علم ست که اهل قرب را به تعلیم الهی و تفهیم ربانی معلوم و مفهوم میشود نه بدلائل عقلی و شواهد نقلی چنانکه کلام قدیم در حق خضر علیه الصلوة والسلام فرموده وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا و فرق میان علم یقین و علم لدنی آن ست که علم یقین عبارت از ادراک معانی و فهم کلمات از حق سبحانه و تعالی بطریق الهام و وقوف قلبی و آن بر دو معنی محمول ست یکی آنکه در ذکر واقف و آگاه باشد بحق سبحانه و آن مقوله یادداشت ست و حضرت خواجه عبید الله احرار قدس الله سره در بعضی از کلمات قدسیه خود نوشته اند که وقوف قلبی از عبارت آگاهی ست و حاضر بودن دل ست بحق سبحانه و تعالی بر آن وجه که دل را هیچ باشنی غیر از

وقوف قلبی

حق سبحانه

حق سبحانه وتعالی نباشد وجائی فرموده اند که در حین ذکر ارتباط و آگاهی مذکور
شرط است واین آگاهی را شهود و وصول و وجود و وقوف قلبی میگویند ومعنی دویم
آن است که ذاکر از دل واقف بود یعنی در اثناء ذکر متوجه باین قطعه لحم صنوبری
آن شکل شود که آخر اعجاز دل میگویند و در جانب الیسر محاذی پستان چپ
واقع است واو مشغول بذکر کردن ونگذارد که از ذکر ومفهوم ذکر غافل و زائل
گردد وحضرت خواجه بهاء والدین قدس سره ذکر حبس نفس ورعایت عدد لازم
نمی شمرده اند اما وقوف قلبی را بهر دو معنی که گفته اند مهم میداشته اند و لازم
می شمرده اند زیراکه خلاصه او آنچه مقصود است از ذکر در وقوف قلبی است ٥

مانند مرغی باش هان بر بیضهٔ دل پاسبان ... گر بیضهٔ دل زایدت مستی وذوق قهقها

سبق اول لطیفهٔ قلب زیر پستان چپ سبق دویم لطیفهٔ روح زیر پستان
سبق سویم لطیفهٔ نفس زیر ناف سبق چهارم لطیفهٔ سر میان سینه
سبق پنجم مصفا در میان پیشانی سبق ششم خفی منتها ناصیه
سبق هفتم اخفی بر کاخ دماغ منتها دماغ نفی واثبات نامش وقوف
عددی ذکر محموده ذکر سلطان وباز آخرش درود شریف که بعد از رساله
قادریه نوشته شده بخواند باید که سبقها قادریه را چهار زانو نشسته روی
بقبله بخواند وسبقها نقشبندیه بدو زانو نشسته رو بقبله کرده بخواند ٥

تمت تمام شد

سلسلہ چشتیہ

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ فِی الْاِسْرَارِ وَالْعَلَنِ ذِی الْفَضْلِ وَالْجُوْدِ وَالْاِحْسَانِ وَالْمِنَنِ
ثُمَّ الصَّلٰوۃُ عَلٰی طٰہٰ اَلنَّبِیِّ ھُدًی
مُحَمَّدٍ سَیِّدِ الْاَبْرَارِ فِی الزَّمَنِ
وَاٰلِہِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاھِرِیْنَ بِھِمْ
لَا زَالَ رَوْضُ الْمَعَالِیْ وَالْکَمَالِ جُنِیْ
وَصَحْبِہِ الْغُرِّ لَا تُحْصٰی فَضَائِلُھُمْ
فِیْ مَعْرِضِ الْعَدِّ بِالْاَقْلَامِ وَاللُّسُنِ
لَا سِیَّمَا سَابِقِ الْخَیْرَاتِ حَیْدَرِھِمْ
مَدِیْنَۃِ الْعِلْمِ مَوْلٰنَا اَبِی الْحَسَنِ
قَدْ نَالَ عَنْہُ اَبُو النَّصْرِ الْحَسَنْ حِکَمًا
جَاءَ الرَّسُوْلُ بِھَا فَضْلًا وَّلَمْ یَمُنِ
وَفَازَ مِنْہُ غُیُوْثُ الْعِلْمِ ھَاطِلَۃً
عَلٰی اَبِی الْفَضْلِ عَبْدِ الْوَاحِدِ الْفَطِنِ
وَفَازَ مِنْہُ فُضَیْلٌ طَابَ مَرْقَدُہٗ

اَلْعِنَایَۃ

اَعْنِي بِهِ اِبْنَ عِيَاضٍ خَيْرَ مُؤْتَمَنٍ
اِلَى ابْنِ اَدْهَمَ اِبْرَاهِيمَ نِسْبَتُهُ
هُوَ الَّذِي عَنْ سِمَاتِ الْكَائِنَاتِ فَنِيْ
فَهُوَ الَّذِي الشَّ الْحَقَّ الْمَتِيْنَ وَلَمْ
يَأْلَفْ بِمُلْكٍ وَّلَا مَالٍ وَّلَا وَطَنٍ
وَمِنْهُ نَالَ تُرَاثَ الْعِلْمِ سَيِّدُنَا
حُذَيْفَةُ الْمَرْعَشِيْ كَالْوَابِلِ الْهَتِنِ
شَمْسُ الْكَمَالِ اَمِيْنُ الدِّيْنِ تَابِعُهُ
اَبُوْ هُبَيْرَةَ مَنْ قَدْ جَادَ بِالسُّنَنِ
نَالَ الْعُلَا مِنْهُ مُمْشَادُ الْعُلُوِّ كَمَا
قَدْ فَازَ مِنْهُ اَبُوْ اِسْحَاقَ ذُوْ فِطَنٍ
وَفَازَ مِنْهُ اَبُوْ اَحْمَدُ وَعَلَّمَنَا
نَفَائِسَ الْعِلْمِ مِنْ بَادٍ وَّمُكْتَمِنٍ
اَبُوْ مُحَمَّدٍ السَّامِيْ تَلَمَّذَهُ
فِي الزُّهْدِ وَالْعِلْمِ حَيْثُ الْوَهْنُ لَمْ يَبِنِ
غَدَا اَبُوْ يُوْسُفَ الْعَالِيْ لَهُ تَبَعًا
وَمِنْ مَنَاقِبِهِ قَدْ شُنِّفَتْ اُذُنِيْ

وَأَفْضَلُ الْعَصْرِ مَوْدُوْدٌ مُتَشَفِّعُنَا
عِنْدَ النَّوَائِبِ وَالْآفَاتِ وَالْمِحَنِ
شَيْخُ الْمَشَائِخِ مَخْدُوْمُ الْأَنَامِ شَرِيْفُ
الزَّنْدَنِيْ فِيْهِ كَمْ مِنْ أُسْوَةٍ حَسَنٍ
وَتِلْوُهُ شَيْخُنَا الْعُثْمَانُ أَذْكُرُهُ
ذِكْراً جَمِيْلاً بِنُطْقٍ غَيْرِ مُنْسَجِنِ
وَبَعْدُ مَنْ بَاهَتِ الْحُسْنَى بِهِ حَسَنٌ
مُعِيْنُ دِيْنِ النَّبِيِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلَنِ
فَقُطْبُ دِيْنِ الْهُدَى مِنْ بَعْدِهِ سِمُهُ
الْبَخْتِيَارُ إِمَامِيْ مَنْ بِهِ سَكَنِيْ
فَرِيْدُنَا الْعَارِفُ الْمَسْعُوْدُ گَنْجِ شَكَرٌ
مِنْ كُلِّ سُوْءٍ بِعَوْنِ اللهِ يَعْصِمُنِيْ
شَيْخُ الشُّيُوْخِ نِظَامُ الدِّيْنِ مُرْشِدُنَا
قَدْ فَاقَ شَمْسَ السَّمَا مِنْ وَجْهِهِ الْحَسَنِ
عَلَاءُ دِيْنِ النَّبِيِّ شَيْخٌ وَيَلْحَقُهُ
الْجَلَالُ فَهُوَ سِرَاجُ الْحَقِّ فِي الدَّجَنِ
شَمْسُ الْأَئِمَّةِ عَبْدُ الْحَقِّ قَائِدُنَا

شيخٌ حوى العلم لم تتعب ولم يهن
وعارف الحقّ شيخٌ حبّ لنسبته
إذا استمرّ مريري شقّ عن وسني
وبعد من عبد قدّوس طريقتنا
تنوّرت بضياء الفرض والسّنن
عبد الأحد بعده ثمّ المجدّد من
من ودّه صرت لم اصبر على الرّجن
فادم شيخ أهل الحقّ بدر دجى
وخالق الخلق املاه من الفطن
لهادر ثمّ مأمون ويعقبه
محمّد سيّد الأقطاب في الزّمن
صديقنا عارف سامٍ الوذ به
مهما أكن لاقياً صمّاً من الفتن
محمّد بعده شيخ الأنام كذا
عبد الغفور امامي من به سكني
بانت مآثره شاعت مفاخره
في الهند والسّند والبطحاء واليمن

يَا رَبِّ هَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا
لَدَى حُدُوثِ الْبَلَا وَالْحَادِثِ الْخَشِنِ
يَا رَبِّ وَارْحَمْ عُبَيْدًا اِثْمًا قَلِقًا
طِلَا مُحَمَّدْ كَسِيْرَ الْقَلْبِ بِالشَّجَنِ
ثُمَّ الصَّلٰوةُ عَلٰى خَيْرِ الْوَرٰى شَرَفًا
مُحَمَّدًا اِبْجَدَ اَفِيْرِ الْعُلَى الْقَمَنِ
مَا رَنَّحَ الرِّيْحُ اَغْصَانًا مُرَخَّصَةً
وَمَا جَرَيْنَ دُمُوْعُ الْعَارِضِ الْهَتِنِ

بسم الله الرحمن الرحيم

بار خدایا از سر رحمت بر تو لطفی بر من حیران
دست بدل از کثرت حسرت پای بگل در کوشه حرمان
برزده ردای جمله عنائی سرم معاصی زیر قبائی
بیهوده رائی بی سر و پائی عیب دیده عالم در ته دامان
محو تباهی از سر غفلت مست مناهی خسته ز فکرت
در غم و حسرت از سر حیرت پای بدامان سر بگریبان
مجرم آثم بنده عاصی هیچ ندارد وجه خلاصی
حاصل عمرش جمله معاصی صورت حالش بی سر و سامان
جز بغمها بر نبنالم احمد مرسل شافع عالم
دین متینش حافظ عالم شرع مبینش رهبر کیهان
روضه جان را سرو دلارا بزم کرم را شمع دل افزا
سرو چه سروی سرو مطرا شمع چه شمعی شمع شبستان
چون بکمالش دیده کشودم زنگ عنا از سینه زدودم
چشم تامل باز نمودم نور خدا در صورت انسان

انزه بردی

زنده به بویش آدم و موسی و آله خویش یونس و یحیی
رهبر جانها نور بینش رونق دنیا دین بینش
عیدر صفدر محو رضایش کرده دل و جان وقف و فدایش
تابع او در جمع فواضل سر حلقه ارباب فضائل
تابع او شد عالم زاهد یافت زیزدان جمله مقاصد
شیخ فضیل آن عارف افخم چرخ علو را ماه مکرم
خواجه حذیفه عارف مرعش شیخ هبیره آن سید مهوش
خواجه علو دینوری خصائل هست مر او را تابع و تالی
فرد زمان در ملک سرشتی شیخ همین بو احمد چشتی
خواجه مودود از سر همت کرد سلوک راه نبوت
چرخ کرم را مهر معلی پیکر دین را روح مزکی
عابد زاهد مرشد نامی نسبت چشتی زوست گرامی
بوده دو چشمم از غم پاکی وین دل و جانم باهم شاکی
نسبت چشتیه چونکه مشتهر شد دین نبی را زیب دگر شد
شیخ نظام آن عارف ماهر کشور جان را خسرو قاهر
خواجه جلال آن سالک دانا در صف مردان زبده و یکتا
کعبه دین را رکن شدیده طالب حق را رهبر ارشد

عاشق رویش خضر و مسیحا بنده کویش یوسف کنعان
صبح سعادت لوح جبینش صفحه رویش مهر درخشان
وقت نظر در نور ضیایش چشم خرد چون آینه حیران
شیخ حسن آن عارف کامل اهل یقین را رهبر ایمان
شیخ گرامی عبد الواحد منبع جود و مخزن احسان
شیخ مشایخ زاده ادهم کشور دین را سرور و سلطان
گشته ازان این روضه دین خوش گشته باین دل خرم و شادان
گشته ز بو اسحاق عالی علم و عمل را کار بسامان
خواجه محمد شیخ بهشتی تابع او شد یوسف سمعان
بس شریف آن ابر مروت دین نبی شد رشک گلستان
قبله دنیا کعبه عقبی شیخ مقدس حضرت عثمان
خواجه معین آن عارف سامی خلق کریمش دسته ریحان
خواجه قطب آن اوشی و کاکی درد دلم را ساخته درمان
شیخ فرید آن گنج شکر شد رسم تقی را بانی بنیان
خواجه علا آن صابر شاکر صدر نشین مسند عرفان
اهل وفا را کرده هویدا در ره ظلمت چشمه حیوان
سید اسعد خواجه احمد داده نشان از پرتو جانان

انکه نموده ترک زخارف فرد زمان در علم معارف
بنده قدوس آنکه کشاده باب سعادة برخ عالم
احمد امجد شیخ مجدد رسم صفا را گشته ممهد
شیخ بهادر گوهر مخزون کرد بدست از قلزم مکنون
ای دل مسکین وقف عموی از سر غفلت محو مشئونی
شیخ صدیق آن زاهد اکبر بزم کرم را سید سرور
عبد غفور آن عارف اکرم رونق دیگر داد بعالم
بنده مسکین در غم و آفت وقف مصائب محو مخافت

خواجه محمد سالک عارف چید زدنیا پای بدامان
عبید احد از ناز نهاده پای کرامت بر سر کیوان
آدم اکرم زوست مشید کعبهٔ دین را از سر ایقان
ملت احمد یافت زمامون زینت مجد زیب فراوان
شیخ محمد شاه وحی کار طریقت ساخته آسان
دین نبی پس کرده منور شیخ محمد حافظ قرآن
عقل معظم روح مجسم صدر مکرم بدر فروزان
بار الهی از سر رافت بخش طلا را بهرهٔ عرفان

چون خامه جابکدست از ترقیم شجره نسبت حضرت بابرکت ولی النعم ختمه الله تعالی با لحسنی فراغت یافت بعضی دیگر از اشعار عربیه عربیه و فارسیه برای نزهت ناظران و بهجت حاضران برشته تحریر آورده شد

بخیال این همه لعبت زهنر می بازم	بو که صاحب نظری بوی تماشا ببرد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بَدَأْتُ نَسِيْبًا فِي الْقَصِيْدِ مُقَدَّمًا	لِأَشْفِ فُؤَادِيْ فِي الصَّبَابَاتِ مُغْرَمًا
ذَهَبْتُ إِلَيْهَا كَيْ أُسَلِّمُهَا إِذَا	رَأَيْتُ لَهَا عَزْمَ الرَّحِيْلِ مُصَمِّمًا
فَجُدْتُ بِتَسْلِيْمٍ جَمِيْلٍ إِشَارَةً	مَخَافَةَ وَاشٍ إِنْ تَرَنَا سَارَ سَيِّمًا
فَصَدَّتْ وَمَا رَدَّتْ سَلَامِيْ وَرَنَّحَتْ	وَأَوْمَتْ لَنَا فِي السِّرِّ كَفًّا وَمِعْصَمًا

[illegible]

الف

اَكُفُّ لَهَا لِيْنٌ وَرَوْقٌ وَحُمْرَةٌ ... وَمَا مَا رَسَتْ فِي مُدَّةِ الْعُمْرِ بُرْهَمَا

اَشَارَتْ بِطَرْفٍ نَاعِسٍ زَانَ لَحْظُهَا ... بِاَشْفَارِهَا تُحْكِي وَشِيْجًا وَلَهْذَمَا

فَاَيْقَنْتُ اَنَّ الْعَيْنَ قَالَتْ بِغُنْجِهَا ... عَلَيْكَ سَلَامِي يَا حَبِيْبًا مُتَيَّمَا

فَلَمَّا الْتَقَيْنَا لِلْوِدَاعِ مَدَامِعِي ... جَرَتْ بِالْبُكَا تُضْحِي السَّحَابَ مُنَجِّمَا

دُمُوْعَ فِرَاقٍ لَوْ رَاَيْتَ سِجَامَهَا ... بِسَكْبٍ وَجَرْيَانٍ لَقَدْ خِلْتَ خِضْرِمَا

فَلَمَّا رَاَتْ حُزْنِي وَدَمْعِي تَبَسَّمَتْ ... وَاَبْدَتْ بِاَسْنَانٍ اَقَاحًا مُبَرْحَمَا

فَلَمْ تَرَ قَبْلِي مَيِّتًا فَاضَ اَدْمُعًا ... وَلَمْ اَرَ بَدْرًا قَبْلَ هٰذَا تَبَسَّمَا

اِذَا غَابَتِ الْوَاشُوْنَ فُزْتُ بِقُبْلَةٍ ... بِمَرْشَفِهَا الْمَعْسُوْلِ مُسْتَعْذِبٍ لَمَّا

جَمِيْلَةُ قَوْمٍ لَا عِتَابَ لِحُبِّهَا ... فَرَبِّي جَمِيْلٌ قَدْ اُحِبَّ لَهُ الْجَمَا

لَقَدْ عِيْلَ صَبْرِي فِي نَوَاهَا وَهَجْرِهَا ... وَقَلْبِي اَرَى مِنْ عِشْقِهَا مُتَضَرِّمَا

وَكَمْ وَقْفَةٍ لِي عِنْدَ سُدَّةِ بَابِهَا ... بِقَلْبٍ يُرَى مِنْ لَوْعَةِ الشَّوْقِ مُولَمَا

اَرَى صَرْحَ عَيْشِي بَعْدَهَا مُتَكَسِّرًا ... وَرِبْقَ حَيَاتِي فِي الْهَوَى مُتَصَرِّمَا

فَمَا بَالُ حَالِي صَارَ بِالْوَجْدِ حَالِكًا ... وَمَا بَالُ رُكْنِ الصَّبْرِ اَمْسَى مُهَدَّمَا

وِشَاحُ لَآلٍ زُيِّنَتْ فَوْقَ وَجْهِهَا ... كَاَلْفَاظِ مَدْحِي لِلنَّبِيِّ مُنَظَّمَا

سَلَامٌ كَهَبِّ النَّاشِرَاتِ عَلَى الْحِمَى ... سَلَامٌ كَسَيْبِ الْمُزْنِ صَوْبًا مُكَرَّمَا

سَلَامٌ كَوَصْلِ الْحِبِّ قَدْ غَابَ مُدَّةً ... وَلَعْدَ زَمَانٍ زَارَ صَبًّا مُهَيَّمَا

سَلَامٌ كَلَحْنِ الْعَنْدَلِيْبِ مُغَرِّدًا ... اِذَا الْجَوُّ مَسْدُوْلٌ بِسِتْرٍ مِّنَ الْعَمَا

(١) الجمال كما جاء في الحديث ((الله جميل ويحب الجمال))

سَلَامٌ كَبَسْمِ الخُودِ تُبْدِي بِبَهْجَةٍ ... جُمَاناً مِنَ اليَاقُوتِ ثَغْراً وَمَبْسِما
سَلَامٌ كَأَفْدَائِي بِنَفْسِي لَهَا إِذَا ... تُشِيرُ بِتَسْلِيمٍ بَنَاناً مُعَنَّما
سَلَامٌ كَمَاءِ العَيْنِ يَشْفِي بِبَرْدِهِ ... غَلِيلاً لَحَرِيقِ القَلْبِ مِنْ شِدَّةِ الظَّمَا
سَلَامٌ حَوَى بِالضَّوْءِ يَعْلُو بِنُورِهِ ... سُهاً بَاسِماً رَاذُكَاءً وَأَنْجُما
سَلَامٌ بِهِ يَغْنِي عَلَى الفَوْرِ مُعْدِمٌ ... بِأَلْفَاظِهِ مَهْمَا تَلَقَّيْتَ مُعْدِما
سَلَامٌ إِذَا رُمْتَ المَعَالِي خِلْتَهُ ... لِنَيْلِ المَعَالِي وَالمَفَاخِرِ سُلَّما
سَلَامٌ إِذَا أَصْبَحْتَ مِنْهُ مَعَاذَةً ... فَلَا ضَيْرَ إِنْ لَاقَيْتَ فِي الغَابِ ضَيْغَما
سَلَامٌ كَتَسْنِيمٍ يُفِيدُ بِرَيِّهِ ... سَلَاماً وَبَرْداً لَوْ أَصَابَ جَهَنَّما
سَلَامٌ جَلَى بِالنُّورِ فِي جَمِّ ظُلْمَةٍ ... سَلَامٌ حَلَى كَالضَّرْبِ لَوْ مَسَّ عَلْقَما
سَلَامٌ وَقَاهُ العِشْقُ لِلشَّوْقِ هَدْيَةً ... سَلَامٌ يَرَاهُ الوَجْدُ أَمْراً مُفَخَّما
سَلَامٌ تَحَلَّى بِالوِدَادِ مُزَيَّنَا ... سَلَامٌ تَجَلَّى بِالسَّدَادِ مُوَسَّما
سَلَامٌ جَمِيلٌ لَمْ يَقِفْ حَدَّ عِدَّةٍ ... سَلَامٌ جَزِيلٌ يَمْلَأُ الأَرْضَ وَالسَّمَا
سَلَامٌ كَوَصْلِ الصَّبِّ لَاقَى حَبِيبَهُ ... وَقَدْ أَسْرَعَا فِي الاشْتِكَاءِ وَهَذْرَما
سَلَامٌ لَهُ شَأْنُ الوَذْبِهِ إِذَا ... لَقِيتُ عَدُوًّا أَوْ صَافَحْتُ أَرْقَما
سَلَامٌ أَفُوزُ النَّصْرَ مِنْ ذِكْرِهِ الَّتِي ... إِذَا قَدَّمَ الأَعْدَاءُ وَالشَّرُّ عَمْعَما
سَلَامٌ بِرَيَّاهُ وَطِيبِ شَمِيمِهِ ... يَفُوقُ وُرُوداً يَاسَمِيناً وَبُرْعُما
سَلَامٌ كَدُرِّيِّ السَّمَاءِ إِذَا بَدَا ... خِلَالَ ظَلَامِ اللَّيْلِ وَابْيَضَّ غَيْهَما

سلام كقلبي قد خلى عن شوائب … ولكن ترى الاشواق فيه عرمرما

على من تخطى مسند العرش عزة … بمعراجه في حضرة القرب قد سما

على من ترقى حضرة اي حضرة … دنى فتدلى وارتقى ذروة السما

على من تريد الخير في كل لحظة … على من يقول الحق مهما تكلما

على من اذا الاقيت منظره البهي … ترى وجهه في الحسن بدرا متمما

على من بعز القدر زين كعبة … وكرم بالحسنى حطيما وزمزما

على من لقد قام الاله تعبدا … ورجلاه من طول القيام تورما

على من لقد فاق النبيين رتبة … وصلى بهم في مسجد القدس اقدما

على من له صدر العلاء موسد … على من له فيض العطاء مقدما

على من له صار النبيون طوعا … على من له اضحى الملائك خدما

على من حوى في المجد كل فضيلة … على من علا في القرب عرشا معظما

نبي جميل طيب الخلق احمد … عليه اله الخلق صلى وسلما

رسول كريم شاهد ومبشر … له علم في الحشر بالحمد معلما

سراج منير زاهد متورع … بميلاده ايوان كسرى تهدما

لقد كان مبعوثا نبيا ومرسلا … وما اظهر الباري من الطين ادما

بتصديقه ضب تكلم ناطقا … اليه بعير قد شكى وتظلما

لقد فاز فوزا لا ينال بمثله … وعلمه الرحمن ما لن يعلما

له حن جذع في الاساطين ثابتًا	له شق قرص البدر في مطلع السما
ملاذي رسول الله والله عدتي	لدى شدتي إذ كابة الدهر اظلما
محمد ن المختار بالحق مرسل	واصحابه كانوا على الحق سيما
ابو بكر ن الصديق جل مناقبًا	لقد سبق الاسلام سبقًا مقدما
وثانيهم الفاروق في العدل راسخ	بتدبيره دين النبي قد تقوما
وثالثهم عثمان صاحب سره	فتى جمع القرآن سمطًا منظما
ررابعهم كان العلي سيد الورى	تقيًا نقيًا مستشارًا غشمشما
فلله در للصحابة كلهم	لقد صار دين الله منهم مكرما
وخاضوا خطوب الحرب زانت اكفهم	صفاحًا حدادًا اذا نمطوا الموت والدما
بروق اضاءت باليلامع عرصة	اذا صار وجه الارض بالهيج مظلما
ليوث لقد اعلوا بتكبير ربهم	اذا الصوت للابطال طر التغمغما
وكم كسروا في الضرب والطعن بازنًا	وشيجًا قويمًا او حسامًا مصمما
ولاقوا النصر الذين في حومة الوغا	رماحًا واسيافًا قسيًا واسهما
لقد صدقوا في الدين عودًا وبداءة	عليهم سلام الله ما امطر الغما
بإنكار ذي غي لما شان قدرهم	وقد انكر الخفاش شمسًا من العمى
وكم قصموا في نصرة الحق باهرًا	صفوف الاعادي والخميس المقوما
امامي كتاب الله والله غالب	على امره ما زال برًا ومنعما

فاستهد

فَأَشْهَدُ لَكَ اللّٰهُمَّ اَنَّكَ وَاحِدٌ — وَاَنِّي اَرَى الْاِسْلَامَ حَقًّا وَقَيِّمَا

اَشْهَدُ وَاَنَّ الْحَشْرَ وَالنَّشْرَ ثَابِتٌ — وَيُحْيِي اِلٰهُ الْخَلْقَ فِي الْبَعْثِ اَعْظُمَا

اِلٰهِي وَمَوْلَايَ تَرَحَّمْ عَلٰى طِلَا — ذَلِيلٌ ثَقِيلُ الْوِزْرِ ذَنْبًا وَمَأْثَمَا

فَاِنْ كُنْتَ تُنْجِي الْمُحْسِنِيْنَ بِرَأْفَةٍ — فَمَنْ ذَا الَّذِي يَا رَبِّ يَرْحَمُ مُجْرِمَا

اِلٰهِي وَرَبِّي اَنْتَ بِالْجُوْدِ وَالْعَطَا — حَرِيٌّ بِاَنْ تَعْفُ الْاَثُوْمَ وَتَرْحَمَا

لَقَدْ قِسْتُ اٰثَامِي قِيَاسًا بِرَحْمَتِكَ — وَجَدْتُ اِلٰهِي عَفْوَكَ الْجَمَّ اَعْظَمَا

ذُنُوْبِي وَاٰثَامِي قِيَاسًا بِرَأْفَتِكَ — لَمِثْلُ بَعُوْضٍ غَاصَ بَحْرًا فَلَهْدَمَا

اَمِتْنِي عَلَى الْاِسْلَامِ يَا رَبِّ رَحْمَةً — فَيَا حُسْنَ حَالِي لَوْ تَوَفَّيْتُ مُسْلِمَا

وَحَسْبِي مِنَ الْخَيْرَاتِ دِيْنُ مُحَمَّدٍ — اُبَاهِي بِهَا فِي الدَّهْرِ بَدْءًا وَمُخْتَمَا

عَلَيْهِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ مَا ذَرَّ شَارِقٌ — وَمَا لَاحَ بَرْقٌ فِي الْغَيَاهِبِ مَبْسَمَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نَفْسِي فِدَاءُ نُسَيَّةٍ اَقْبَلْنَ فِي وَادِي الْقُرٰى

وَرَمَيْنَ اَسَادَ الشَّرٰى فِي زِيِّ اَطْفَالِ الْمَهٰى

هُنَّ الشُّمُوْسُ الطَّالِعَاتُ اِذَا رَبَيْنَ عَلَى النَّقٰى

اَلْجَالِيَاتُ الْخَالِيَاتُ عَنِ التَّكَلُّفِ بِالْحُلٰى

اَلْمُكْرَمَاتُ النَّاعِمَاتُ النَّاشِطَاتُ تَبَخْتُرًا

وَالْمُحْصِنَاتُ الْقَانِتَاتُ الْحَافِظَاتُ مِنَ التُّقیٰ

اَلْبَاسِمَاتُ تَلَطُّفًا فِیْ وَجْهِ كُلِّ مُتَيَّمٍ

اَلْمَانِعَاتُ تَعَفُّفًا مَا فِی السَّرَاوِیْلِ اخْتَفیٰ

اَعْجَبْنَ نَاظِرَتِیْ اِذَا اَقْبَلْنَنِیْ بِتَدَلُّلٍ

فَظَنَنْتُهُنَّ جَآذِرًا اَوْ سِرْبَ اٰرَامِ الْفَلَا

لَا سِيَّمَا بِمَشُوْقَةٍ فِیْ مَشْيِهَا تَحْكِی الْقَطَا

مَيَّادَةٍ قَيَّادَةٍ تَسْبِی النُّهیٰ فِی الْخَيْزَلیٰ

سَفَرَتْ فَبَرْقَعَهَا الْجَمَالُ فَزَحْزَحَتْ عَنْ بُرْقُعِهَا

وَتَبَلَّجَتْ وَتَبَرَّجَتْ مِنْ بَيْنِهَا شَمْسُ الضُّحیٰ

وَرَنَتْ بِاَعْيُنِ شَادِنٍ نَشْوَانَةً فَتَّانَةً

وَسَبَتْ بِاَشْفَارِ الْعُيُوْنِ عُقُوْلَ اَرْبَابِ النُّهیٰ

وَتَكَلَّمَتْ وَتَبَسَّمَتْ خَلْفَ اللِّثَامِ فَخِلْتُهَا

مِنْ بَيْنِ مَبْسَمِهَا الْجَلِیْ عِقْدَ الثُّرَيَّا قَدْ بَدیٰ

وَرَاَيْتُ طَلْعَتَهَا اِذَا مَاطَتْ غَدَائِرَهَا كَمَا

بَيْنَ الضَّبَابَةِ بَغْتَةً بَدْرُ السَّمَآءِ قَدِ انْجَلیٰ

فَكَاَنَّمَا اَنْوَارُهَا حِيْنًا زَوَتْ اَسْتَارَهَا

بَرْقٌ تَاَلَّقَ مُسْفِرًا مِنْ بَيْنِ اَسْتَارِ الدُّجیٰ

غُصْنٌ رَشِيقٌ قَدُّهَا بَدْرٌ مُنِيرٌ خَدُّهَا
دَاءُ الْيَمِّ صَدُّهَا مَا زَالَ يُرْدِي بِالْأَسَى

يَا سَائِرًا اسْقِطِ اللِّوَى لَا تَنْسَ لَهْفَاتِ الْهَوَى
بَلِّغْ إِلَى أَهْلِ الْقُرَى مِنْهُ طَوَامِيرَ الْجَوَى

إِنْ تَسْأَلُوا عَنْ أَمْرِهِ قُلْ قَلَّ نَائِلُ صَبْرِهِ
فَلَقَدْ كَفَى مِنْ دَمْعِهِ فِي هَجْرِهَا مَا قَدْ جَرَى

مِنْهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمُ تَاهَ الْفُؤَادُ لَدَيْكُمُ
أَبَدًا يَحِنُّ إِلَيْكُمُ فِي قَلْبِهِ نَارُ اللَّظَى

أَفْنَى الْهَوَى جُثْمَانَهُ وَزَكَى الْجَوَى نِيرَانَهُ
مَا زَالَ فِي طَلَبِ اللِّقَاءِ جِدًّا أَوْ مَا بَلَغَ الْمُنَى

مُتَوَزِّعٌ فِي حَالِهِ مُتَشَتِّتٌ فِي بَالِهِ
فِي الْيَوْمِ يَحْرِقُ بِالنَّوَى فِي اللَّيْلِ يَكْحَلُ بِالْقَذَى

أَمْسَيْتُ مَسْلُوبَ النُّهَى مِثْلَ الْفَرَاشِ فَإِنَّهَا
لَاحَتْ بِخَدٍّ وَاقِدٍ نُورًا كَنِيرَانِ الدُّجَى

هُوَ فِي الصَّبَابَةِ هَالِكٌ يَا لَيْتَ رِيحَ دِيَارِهَا
تَأْتِي بِرَوْحَةِ صُدْغِهَا فَيَفِيقَ مَلْسُوعُ الْهَوَى

إِنْ لَمْ يَكُنْ فِي يَقْظَةٍ وَصْلُ الْحَبِيبَةِ مُمْكِنًا

يا ليتها تشفي له في بعض احلام الكرى
فيها طغت اخزانه وتضاعفت اشجانه
فرصالها ريحانه وهي الدواء من الردى

سقيا ليوم زرتها ورايتها بتمايل
كقضيب بان مائل يهتز في وسط الحمى
شفقية خد لم ترى مغناجة مهما بدت
سكرانة لهفانة مفتانة اهل الدهى

فدة النفوس بفنجها وبروبها وبزنجها
ممن اجتنى بترنجها فكانما نارا جنى
اظما في الهجران لولا خيفتي ووصيتي
للثمت مرشفها السني وشفيت من بعض الصدى

من خدها يوح السماء تقل ليلا حالكا
من قدها غصن من البان الرطيب على النقى
هجا الحبيبة جنني واحنني مع انني
مازلت مصطبرا على صم الدواهي والاسى

مابال صبري قد فني في عشق حب محسن
فالجفن دامي بالبكا والجسم فان بالضنى

تدميل

قَدْ عِيلَ صَبْرِيْ وَالنُّصْرَمُ وَجَرَتْ دُمُوْعِيْ كَالدِّيَمْ
إِذْ صَاحَتِ الْوَرْقَاءُ أَشْجَانًا عَلَى أَيْكِ الْحِمٰى
حَتَّامَ تُؤْذِي الصَّبَّ فِيْ بَلْبَالِهِ مُتَنَوِّعًا
يَا صَاحِبِيْ لَا بَأْسَ لِلْعُشَّاقِ إِنْ غَالَ الْهَوٰى
لَا تَمْتَرُوْا فِيْ شَانِهِ مَا انْفَكَّ فِيْ أَحْزَانِهِ
لَا زَالَ فِيْ هَيَمَانِهِ كَاسَ الْوِدَادِ مُذِ احْتَسٰى
فِي الْقَلْبِ دَاءٌ مُسْتَقِرٌّ لِلْعَيْنِ مَاءٌ مُنْهَمِرٌ
لٰكِنَّهُ مَعَ مَا ذُكِرْ مَشْغُوْلُ مَدْحِ الْمُصْطَفٰى
بِخِصَالِهِ وَفِعَالِهِ أَحْصَى الْفَضَائِلَ جَمَّةً
بِكَمَالِهِ وَجَمَالِهِ بَلَغَ الْعُلٰى كَشَفَ الدُّجٰى
سَبَقَتْ مَكَارِمُهُ السُّؤَالَ فَمَا لَهَا مِنْ عِدَّةٍ
فَلِقَاءُهُ وَعَطَاؤُهُ يُغْنِيْكَ عَنْ طَلَبِ الْغِنٰى
لَوْ لَمْ تَكُنْ مَرْبُوْطَةً بِالْبِشْرِ هَيْبَةُ وَجْهِهِ
فَقَدَ الْأَمَانِيْ كُلُّهَا سِرًّا بِمَكْنُوْنِ الْحَشَا
فَوْقَ السَّمَاءِ مَقَامُهُ أَصْلُ السَّدَادِ مَرَامُهُ
وَحْيُ الْإِلٰهِ كَلَامُهُ مَا كَانَ يَنْطِقُ بِالْهَوٰى
حُبُّ الْإِلٰهِ بِحُبِّهِ طُوْبٰى لِحَالَةِ صَبِّهِ

وَسَرَى بِحَضْرَتِ رَبِّهٖ فَوْقَ السَّمٰوٰتِ الْعُلٰى

قُرْاٰنُهٗ خَيْرُ الذُّبُرِ مِنْ كُلِّ سُوْٓءٍ مُزْدَجِرْ
مَنْ يَّعْتَصِمْ اَوْ يَبْتَدِرْ بِمَفَادِهٖ فَلَقَدْ نَجَا

صَلَّى الْاِلٰهُ عَلَى النَّبِيِّ الْهَاشِمِيْ وَاٰلِهٖ
مَا فَاحَ رِيْحٌ فِي الْحِمٰى اَوْ صَاحَ طَيْرٌ بِالشَّجَا

وَعَلٰى صَحَابَتِهِ الَّذِيْنَ هُمُ الْاَفَاضِلُ كُلُّهُمْ
قُرْاٰنُ خَالِقِنَا عَلٰى اَوْصَافِهِمْ لَقَدِ احْتَوٰى

هُمْ اَنْجُمُ الدِّيْنِ السَّنِيْ صَحْبُ النَّبِيِّ الْمُحْسِنِيْ
فَمَنِ اقْتَدٰى بِضِيَآئِهِمْ وَسَنَآئِهِمْ فَقَدِ اهْتَدٰى

رَضِيَ النَّبِيْ بِسَدَادِهِمْ وَمَعَاشِهِمْ وَمَعَادِهِمْ
مَنْ لَّمْ يَثِقْ بِوِدَادِهِمْ وَمَفَادِهِمْ فَقَدِ اعْتَدٰى

يَا رَبِّ اَنْجِحْ حَاجَتِيْ وَارْحَمْ لِشِدَّةِ فَاقَتِيْ
يَا مَنْ لَدَيْهِ اِنَابَتِيْ يَا مَنْ اِلَيْهِ الْمُشْتَكٰى

يَا رَاحِمًا لِلْمُشْفِقِ اَبَدًا بِلُطْفِكَ نَتَّقِيْ
اَصْلِحْ لَنَا فِيْمَا بَقِيْ وَاغْفِرْ لَنَا فِيْمَا مَضٰى

اِرْحَمْ عَلٰى حَالِ الطِّلَا وَاحْفَظْهُ عَنْ سُوْٓءِ الْبَلَا
يَا مَنْ لَهٗ قَالُوْا بَلٰى يَا مَنْ تَقَدَّسَ وَاعْتَلٰى

صحيح

صفه باطلا متحيرا واطوى اليراع مفكرا

ثم السلام موفرا مني لمن تبع الهدى

تمت تمت تمام شد تمام شد

قصیده اول

بسم الله الرحمن الرحيم

عوجا لنبك على ربع واطلال ... عفا بناها بامطار وزلزال

تغيرت ابه طرا فما برحت ... قطانه سرب هيقان وارآل

لا تعجلا والما ساعة كرما ... اسود من هذه الاطلال احوال

اين الحسان التي كانت مخدرة ... دون القباب باعزاز واجلال

اين الوجوه التي دامت مضاهية ... شقائقا في الحمى بالخد والخال

عطابل في صنوف الوشي سائرة ... كواعب في الحلى اولات احوال

بيض عفا آثرها بسود كغالية ... غيد مراضها عذب كسلسال

فتك القساور في الحاظهن وان ... حالين ريما لعين ذات اذلال

تظنهن اذا تبدين وسط حمى ... جاذرا بين خنساء وذيال

تمشين في عطن مشي القطا اذا ... في البر سارة بتنعيل وارقال

ترعين باللعب في بطن البطاح كما ... سرب اليعافير تعدو فوق اوعال

لاسيما من اضاءت حق اخلاصي ... واطرحت طود بلبال على بال

شنباء في فلج هيفاء في بلج
كحلاء في دعج من غير اكحال

حسبتها قمراً تماً اذا ركبت
هودجاً قانياً من غير اسدال

فتانة القلب اذ تصت بخدرها
سلاية العقل اذ رنت بخلخال

وصدغها فاحم قد اث مرسله
جماً كقنو نخيل ذات عثكال

عجزاء هيفاء من خير النساء اذا
تبدي بمشي وادبار واقبال

لما تتبعتها للوصل مبتغياً
مستعجلاً اخذاً منكم سربال

تجنبت غضباً واستنفرت هرباً
فرار وحش الفيا في ذات اطفال

تغنجت وانثات عجماء قائلة
ما انت الا غوي مسرف غالي

واستعجلت وسمت فوراً غبيطتها
مسدولة بستور القد والشال

كتمت سري من العذال مجتهداً
وليس لي مفزع من شر عذال

يا نور عيني المي واسمعي شجني
حتى اقاسي الامي وبلبال

فان اتيت لنحوي ساعة كرماً
افديك يا سلوتي بالسرب والمال

ليس الندامة في حب الملاح لنا
فلا نبالي خذ اعبيلات جهال

بليت ايام دهري شدة ورخى
بلا فتور وعجز غير مكسال

في الخصب حيناً وحيناً بلقعاً يبساً
في الغور يوماً ويوماً فوق اقلال

فتارة كنت ملهوفاً اخا نقم
وتارة ذا الغنى والعز والمال

وقد عرفت خصال الدهر قاطبة
فلا يدوم ولا يبقى على حال

وثقت بربي في جل الأمور ولم … أرعش بوهم فبعض العقل عقالي
لا تحسب الدهر برا بالوفا أبدا … يعطي الثراء ويبقيها بإحبال
فما ابتغيت خليلا صادقا أبدا … إلا لقيت بكذاب ومحتال
وما قصدت ماء بان عن قذى … إلا وجدت قرينا لمعة الآل
وكم دققت دروب الود ملتجيا … وجدت أبوابها ناطت بأقفال
إياك إياك والجهال إن لهم … تأثير سم شديد الضير قتال
كن بارعا طيبا من أهل مكرمة … وقاسطا عند إكثار وإقلال
أهل الوفا حميد الخلق مقتدرا … عشمشما غير صخاب وبطال
ولا تصاحب ولا تختر موانسة … إلا أخا فطنة من أهل أفضال
من لم يكن بكساء العلم ملتبسا … ميت وإن كان حيا بين أمثال
سوء البلاء بنطق المرء مرتبط … فراقب النطق حزما عند أقوال
جرم اللسان صغير ظاهرا وله … جرم كبير كما يضرب بأمثال
وكن صبورا من الدهر الغشوم إذا … ألبست من كربة البأسا بسربال
وفر من أهل جهل فر ذي فطن … من عند قعورة حامت بأشبال
لا خير في قول ذي جهل وصحبته … أعوذ بالله من طامات أرزال
وأسرع إلى توبة حتى تلافي به … عمرا مضى لاهيا في القيل والقال
عش مستقيما بدين المصطفى أبدا … تنقذ به من غوايات وإضلال

محمد خير خلق الله قاطبة ... فشانه من قياسات الورى عال
منواله دائما جود ومكرمة ... وليس لي غيره في الدهر من وال
نور مبين فلا يكفر به احد ... الا اخو حسد في حقده غال
فاق النبيين جمعا في النوال وفي ... عز وقدر واجلال وافضال
استوعب المجد لبس الغير نائله ... منه بميم ولا جيم ولا دال
يا سوأتا يوم يبلى بالسرائر ان ... اكون حامل اوزاري واثقال
يا مهجتي اذكري وقت الوفاة وقد ... اتتك اشراطه من غير امهال
اكون يوما من الاموات مفتقرا ... مهاجرا من اخلائي واموال
ترى حوالي نعشي للتشيع بي ... اذا حملت على الحد بالترحال
سربا ملاطمها حمراء قانية ... ذات التفجع من حالي واهوالي
بنحو خلفي كريمات معطلة ... اولات حزن بكيات بتعجال
سود المقانع من ولع ومن الم ... شعث الغدائر من نهج وقسطال
منشقة عن تراقيها مدارعها ... لطامة بالعجل من غير اهمال
يبكين من اسف الهجران دامعة ... باعين ساكبات ذات انهال
اقيم عمرا رهين القبر منفردا ... والجسم ترب وعظمي في الثرى بال
تغيرت بشرتي بالحتف مسكنتي ... تفصلن عن قريب جل او مال
ادس في الارض هونا ليس لي احد ... يغيثني من احبائي واخلال

لِلْمَوْتِ فِيْنَا مَوَاعِيْدُ مُفَجِّعَةٌ	فَذَكِّرُهَا بِاَغْدَاءٍ وَّاٰصَالِ
هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ اَقْوَالٌ بِلَا عَمَلٍ	شَرْعُ النَّبِيِّ بِهٰذَا ابْنَ وَصّٰى لِيْ
ذَكَّرْتُكَ الْمَوْتَ لٰكِنْ مَا اعْتَبَرْتَ بِهٖ	وَمَا اتَّعَظْتَ بِتَذْكِيْرِيْ وَاَقْوَالِيْ
صَهْ يَا طِلَا وَدَعِ التَّذْكِيْرَ مُقْتَصِرًا	وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ رَبَّ الْعَرْشِ مِفْضَالِ
سَاَلْتُهٗ صَفْحَ اٰثَامِيْ بِرَحْمَتِهٖ	وَابْتَغِيْ عَفْوَهٗ مِنْ سُوْءِ اَفْعَالِ
اِرْحَمْ اِلٰهِيْ فَاِنِّيْ نَادِمٌ دَنِفٌ	مُسْتَغْفِرٌ خَجِلٌ مِنْ شَرِّ اَعْمَالِ
ثُمَّ الصَّلٰوةُ عَلٰى اَحْمَدَ خَيْرِ الْوَرٰى شَرَفًا	مُحَمَّدٍ وَّعَلَى الْاَصْحَابِ وَالْاٰلِ

تمت تمت تمام شد

قصيدة اخرى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قِفَا نُرِقْ اَدْمُعًا حُزْنًا عَلٰى طَلَلٍ	عَفٰى بِنَاهَا بِصَوْبِ الْعَارِضِ الْهَطِلِ
مَحٰى مَاٰثِرَهُ الثَّجَاجُ فَاطِبَةً	مَعْ نَوْرَقِ الْوَدْقِ ذُو السَّيْلَانِ الزَّجِلِ
عَشِقْتُ رَبَّتَهٗ يَا حُسْنَ نَاظِرِهَا	كَاَنَّمَا شَادِنٌ بِالْاَعْيُنِ النُّجُلِ
وَكَمْ اَرُوْمُ خِفَاءً فِيْ مَوَدَّتِهَا	وَكَيْفَ اُخْفِيْ وَاَمْرِيْ فِي الْغَرَامِ جَلِيْ
يَا وَيْحَ دَهْرٍ مِنَ الْاَحْبَابِ فَرَّقَنِيْ	فَالْاٰنَ اَبْكِيْ عَلٰى مَا خَابَ عَنْ مُقَلِيْ
قَدْ كُنْتُ فِيْ اَرْغَدِ الْعَيْشِ الْمَنِيْعِ لِمَا	حَوَيْتُ وَصْلَ عَرُوْبٍ عَانِسٍ كَحِلِ
رَءُوْدَةٍ غَادَةٍ خَوْدٍ مُنَعَّمَةٍ	مَمْسُوْدَةٍ كَاعِبٍ شَنْبَاءَ فِيْ رَتَلِ

كحلاء معجبة نجلاء خرعبة … هيفاء في ربل عجزاء في ثقل
خويدة خالة حذلاء رجلة … غوثى الوشاح تضاهي قامة الاسل
خرعوبة ناهد غيداء ناعمة … رعبوبة شطبة في المشي كالحجل
ملزومة برقيب ساء منظره … ما اسعد الشمس لولا نظرة الزحل
كالصبح في بلج والقوس في زجج … والفور في برج والدعص في كفل
والريم في كحل والقز في شهل … والبان في ميل والزال في رفل
قد قطعت خلدي بالهجر يا اسفا … ولم يكد جرح قلبي غير مندمل
الخود ضاحكة والعين باكية … والدمع باح بما قد كان غير جلي
وكم سلمت من الاسار في اجم … صادتن ظبية كشمير بلا مهل
ها انت مخطية لو كنت زاعمة … بانني عنك في حين بمشتغل
اهديت الدمع في زي الجمان لكي … اتاك عرضيك في نوع من الحيل
رويد مخطية لو قلت لؤلؤة … فهذه بعض ما قد سال من مقلي
لولاك يا معجبي ما بلبلت خلدي … وساء حالي وذا حالي عليك جلي
تذلني بين عشاق لديك فمه … الست اوفيهم في العهد والعمل
ان كنت ترمق ما لا نستعين به … الست اولهم في السرب في الزوال
ترحمي عاشقا في الحب منهمكا … صبت عليه بليات بلا مهل
عليه قد ضاقت الدنيا بما رحبت … فادركيه بمحض اللطف في عجل

الزُّحل بالزاء المعجمة

عليك

عليك يا خود حبي راسخ ابدا ... وبانتقالات دهري غير منتقل
افنيت عيني من فرط البكا حزنا ... مذ غبت عن ناظري يا غاية الامل
عودي وجودي لمن قد هام في شغف ... منا عليه بما ينجي من الغيل
حتام تظلم صبا والها دنفا ... عن منهج الحب والاخلاص لم يمل
لا تحسبيه عتيا في هواك فذا ... تالله ما دام حيا غير مرتحل
ان قست قدك يا الغصن الرخيص فذا ... اعوذ بالله مما قلت من دخل
ما الغصن يحكيك في حسن القوام اذا ... وهل يشابه معوج بمعتدل
حتام تمشي على الغبراء عاطفة ... فبالي العيش لو تمشي على مقلي
في ساحتيك مهج العشاق قد فرشت ... يا هذه اكرامي مشيا على مقل
تبارك الله طاش العقل حين بدت ... مقصورة في جمال زين بالحلل
اهدب اعينها للقلب سابرة ... مثل الصوارم والخطية الذبل
شفيقتها ارى كالشهد ذائقة ... استغفر الله بل احلى من العسل
الاذن فيهما عن العذال في صمم ... والعقل فيهما عن الجهال في عزل
باعين نجلات تيمت خلدي ... يا ما اميلح هذ الفور با لكحل
رايتها دوقة جيدا وناظرة ... مثل المهاة شبيه الظبي كالوعل
يا لائمي كم تقول النصح خالصة ... بحق مقلتها الكحلاء لا تقل
وكم منعت عيوني عن مغازلة ... فكلما حل لي من آفة المقل

قد عيل صبري وما لي في الاسى فرج ... ولا صديق اليه منتهى حِزلي

يا نسوة غازلات ذا الجمال بدا ... فذا الكن الذي لمتن في عذلي

يا حبذ الليلة كانت مقدرة ... في بيتنا لحصول الوصل والامل

جاءت الي فقالت لا تلم ابدا ... وصادفتني جميل الوجه للقبل

في لثمها صرت الهو باسما عبقا ... في خدها كنت اجني وردة الخجل

الازم اللثم في خد وفي شفة ... لا اتم اللمس من صدر الى كفل

والجو في سحب والقطر في طرب ... والقلب في وجل والشوق في عجل

رنت خلاخيلها من فوق عاتقتي ... وصيرتني حليف اللوم والخطل

وبت ليلا علت قدرا ومرتبة ... على ليال مضت في الاعصر الاول

بالله يا رفقتي عوجوا اغبطتها ... فات فيها شفاء الهائم النحل

هيهات هيهات ما هذا الكلام وما ... استغفر الله من لهو ومن غزل

قد كان شغلي بمدح الاولياء وما ... كان الصبابة والصهباء من شغل

احب في الله هذا القوم خالصة ... من غير سوء ولا فرد ولا دغل

مدحتهم لرضاء الله عز وجل ... عسى المهيمن ان يعفو ويغفر لي

صه يا طلا ودع الابرام مقتصرا ... طول الكلام لدى الابرار من دخل

ثم الصلوة على خير الورى شرفا ... محمد ناسخ الاديان من قبل

ما لاحت اليوح في الخضراء مشرقة ... وابدات روفة في الصبح والطفل

قصيده تتاري

قصیده فارسیه فی مدح خیر البریه

دوشم از باد صبا بوی ریاحین آمد — یادم از نکهت آن طره مشکین آمد
گل ز تاب رخ او غرق عرق شد چو بناز — کاکل افشانده و کج کرده عرق چین آمد
مرکبش لشکر ناز و حشمش فوج او — لوحش الله بچه ناز و بچه تمکین آمد
عنبر جان بهر نثارش چه کشم چون دلبر — از تفقد ببر عاشق مسکین آمد
نظری حسرتی ای دیده او بار ای دل — یار هنگام رمق بر سر بالین آمد
رحم بر من کن و از مرحمت الطاف ده — تا چه ها از تو مرا بر دل غمگین آمد
کی چنان دید ز لیلای عرب مجنونش — کی چنان بر سر فرهاد ز شیرین آمد
گفتم از عشق تو بیتابم و در بوس لبت — بوسه از تو علاج من مسکین آمد
زلف را حلقه زد و بوسه بمن داد و بس — گفت در کشور چین صورت ما چین آمد
انا یارب بما جاء من الخیر فقیر — بر سرم جلوه گرای نو گل رنگین آمد
عشق طره او مرسله بند خورشید — شفق لعل لبش حامی پروین آمد
جعد مشکین برخ و عارض ماهش گوئی — سنبل غالیه سا بر گل و نسرین آمد
کس ندیده است چو او جنس بشر در گیتی — حوری از خلد خرامان شده پائین آمد
سرو و گل زار شده لاله و ریحان عجبا — یار در سیر کجا جو بار ای بهارین آمد
صبر رم کرد ز دل ناله بجان گشت رفیق — در غم فرقت او آن شد و این آمد
پایداری چکند دل بجدای ستم عشق — چکند صعوه بیچاره چو شاهین آمد

ز نعمت ثنا دکنم جان بدرد نبوی
کان فرح بخش دل زار غم آگین آمد

احمد امجد اعلی که بایات مبین
قاهر کفر و شه مملکت قرین آمد

صدر سیرای نبوت که ز قدر و تکریم
خاک را ماش شرف تاج سلاطین آمد

دید چو طالع او گفت قدر با گردون
مرحبا ان را شرف و ابهت و آئین آمد

او بر اورنگ نبوت متمکن و قتی
کادم خاک لقا در کتف طین آمد

انکه در روز جزا اوست شفیع اول
وانکه از عز و علا ختم نبیین آمد

بیگمان مخلص او راست مقر علیین
بالیقین منکر او در حوز سجین آمد

ای طلا از غم دوران مکن اندیشه که شاه
لطف فرما و ز روف کرم آئین آمد

قصیده اخری

فتنه کو طبل فراکوبکه داوار رسید
پاسکو رخت فرو بند که یاسین آمد

شرط محبت بود شیوهٔ غم داشتن
جان بو قا سوختن دل با لم داشتن

از خم کثرت بشوق ساغر وحدت زدن
برسر خوان بلا ذوق لغم داشتن

با دل خلوت نشین انجمن آراستن
بیخبر از هوش و عقل هوش بدم داشتن

پای ز سر ساختن در قدم راه عشق
دیده و دل ناگهی وقف قدم داشتن

کام و لب شکوه را مهر خموشی زدن
کشور دل سربسر وقف ستم داشتن

روز حضر ساختن روزی روز سفر
برسر خوان وجود زاد عدم داشتن

شب همه شب نفس را خسته نمودن بذکر
صبح ز بیم قصور رنگ سقم داشتن

برسر خار او فار

برسر آهو فارا و فار تکیه زدن بهر خواب
خفتن بهنگام جوع وقف شکم داشتن

عقل حق اندیش را پایهٔ فزون لیقدر
نفس خطاکیش را خوار و دژم داشتن

نفس لیعقل از خلاف چون متعارض شود
از پی دفع نزاع شرع حکم داشتن

خسته دل و دست رد بر رخ مرهم زدن
تشنه لب و احتیاط بر لب یم داشتن

با همه طاعت وری عذر نمودن لیعجز
با همه خوف و هراس چشم کرم داشتن

دل لیطنبور نغم ز آتش لا سوختن
جان لیصلای محبت وقف نغم داشتن

با همه علم و هنر طالب علم ابدان
با همه دریا دلی چشم بنم داشتن

شور جنون است لیس ورنه سزاوار نیست
از پی یکروزه عمر این همه غم داشتن

توشهٔ عقبی لیساز رسم کرم پیشه کن
چند درم بر درم بر سر هم داشتن

شرم کن از کار خویش حرمت اسلام دار
کعبهٔ دل تا بکی وقف صنم داشتن

با همه آلودگی لاف طهارت زدن
اهرمنی وانگهی منصب جم داشتن

از پی حمد خداست کام زبان هوشدار
زشت نه زیبا بود حرف بذم داشتن

گوش پی سمع وعظ داد ترا کردگار
شیوهٔ کفران بود نحو نغم داشتن

کیست که پرسد ز شاه چیست بر نزد خرد
حاصل این گیر و دار غیر ندم داشتن

ملک و دولت آن دیو اصل سفاهت بود
از پی تسخیر غیر خیل و حشم داشتن

از غم بازار حشر فارغ و سرگرم سود
سود نه بینی ازین الزین سود و سلم داشتن

رفعت جاه و دول چاه ضلالت بود
در پی جه خویش را چند دژم داشتن

ملک کرامت ترا است چند با هوای نفس	لوح دل از هوس پر ز رقم داشتن
راست روی پیشه کن بر صفت تیر چند	همچو کمان پیش خلق قامت خم داشتن
چند بلوس و زر دام نهادن براه	صورت شکرستان معنی سم داشتن
منطق وعظ آمدن چند طلاء عنبر را	گوش دل خویش را چند ز اصم داشتن

قصیدة	چند نصیحت بغیر بیشتر از بیشتر خویش نصیب از آن از کم داشتن	فی موعظت

گون ایدل بیا و رنگ وحدت سیر معنی کن	بگو از جسم و جان خویش با جانان تولا کن
تو چون داری خیال خویش الحق زار و بیماری	بمعجون تصوف درد بیدردی مداوا کن
بجا نزاغر قه طوفان لا بنگر برای الحق	عروج بر فراز زورق والای الا کن
مسخر چون بر تیغ لا اله کردی جهان یکسر	ز الا الله لوا در عرصه توحید بالا کن
بود مضمون لا و رمز الا آنکه در معنی	تولا کن بحق لیکن وجود خویش را لا کن
ز لا چون نقش کثرت محو شد از صفحه هستی	ز استثناء الا سر وحدت را هویدا کن
رجوع از خود کن و راجع بمرجع باش بیکلفت	بگوش دل نوای ارجعی از حق تو اصغا کن
براق فکر در معراج وحدت ساز جولانگر	تو سبحان الذی اسری بعبده را تماشا کن
بهر صورت بود مشهود اهل حق وجود حق	وجود خویش را محو شهود حق تعالی کن
لسبان گرگسان تا کی بمرداری شوی مایل	چو عنقا قله قاف قناعت را تو ماوا کن
بکار دین و دنیا از خیال حق مشو غافل	نمیگویم به عقبی باش یا خود ترک دنیا کن

ز رق ا

سلامت نکبه

مقامت کی بود این خاکدان عالم فانی / قدم زن بر سر گردون عروج موج والا کن

فیوض عالم بالا مهیا بهر ایثار است / سر از جیب هوس بردار جستی سوی بالا کن

اگر داری تولای بزم قرب ربانی / بمیر دوست از دنیا و ما فیها تولا کن

محیط مرکز عرفان اگر خواهی طلب کردن / چو پرگار اندرین ره خویش را جملگی پا کن

تو ذات حق مقدس دان و ذکرش راحت جانها / نه رخ از کعبه برتاب و نه پشت بر کلیسا کن

ترقی بر سپهر معرفت گر آرزو داری / بیکسر در جهان خود را مجرد چون مسیحا کن

نسیم آسا لطافت را شعار خویش اگر سازی / گهی آهنگ صحرا گاه سیر موج دریا کن

دلت مشکل معماییست کز وی اسم حق پیدا / به تحلیل وجود خویش حل این معما کن

مجرد شو ز نعلین جسد در ساحت قربت / پس آنگه همچو موسی ارتقا بر طور سینا کن

اگر محبوبهٔ عقبی به کام خویش خواهی / تو از نقد عمل اول صداقش را مهیا کن

هوا را تابع خود ساز و بر تخت رضا بنشین / پس بر چون سلیمان سایبان از بال عنقا کن

مباش الحق بکیش مهرورزی کمتر از ذره / بیکدم در هوای دوست خود را محو شیدا کن

نگنجد دعوی و برهان عقل و فکر در اینجا / تو برهان را فراموش و ز دعوی ترک دعوا کن

برآ از ظلمت اوهام و پروای مکن از خود / چو پروانه دمی سوی فروغ عشق پروا کن

شب است و راه این صحرا سراسر پر خطر باشد / رفیقی را بخود همراه و آنگه عزم صحرا کن

عیان کن در شبستان خرد شمع خیال خویش / جهان را در نظر همچون شب تاریک یلدا کن

بود ذکر لسانی صیقل آئینهٔ فکرت / صفای فکر اگر خواهی زبان ذکر گویا کن

درآیین بدی منسوخ دان طومار فکرت را نه ز افلاطون شنو نی اقتدا بر بو سینا کن
طلا تا کی چو مس در تیرگی باشی کدورت خو اگر خواهی طلا گشتن بااکسیری ملاقا کن

در نعت سرور کائنات صلی الله علیه وسلم

این دل مور صفت بسته آن موی دوتاست مور را رشته مو سخت تر از سلسله هاست
مو بمو صفحه خورشید نهان شد در مور دلبر مور کمر مو بر خش چون آمد است
موی خط و مور لبت تنگ شکر شد آری بسر موی خطا مور لب شکر شیداست
مویه گر چون بشوم مور صفت از غم و درد مور سان جسم چو مو یکسم ز تو پامال جفاست
کمر مور بود موی میانت یعنی مور را عرض کمر زان سر موی پنهانست
موی چون مو خطت بر لب پیگون بمثل همچو مو موج بر تیغ درخشان پیداست
مور سان مویه کند دل بخیال زلفت مور چون موی نگر در بر چه خیال و سوداست
مو بمو واسطه مور کرم بد و دزنه سر مو نسبت موری بسلیمان ز کجاست
تا بمو شد جسدم چون کمر مور ز غم چون سر مور سرم بر سر آن مو شیداست
مو قلم ساخت نخست از مژه دیده مور مو بمو چون کمر مور تو نقاش آراست
در مثال کمر مور تو و موی سیاه مور و موی نیست آ خیال و نظرم در چپ و راست
نیست یکمو غم از آنکه غم مور شود مو بمو مور چه حب بنی حارس ماست
سر مو لطفش اگر جلوه نماید بر مور مور هم موی کمان همچو سلیمان والاست
مور وارست قدر بسته موی حکمش مور سان زان سر مو منطقه امر خداست

خسروا مور([illegible])

خسروا مور نوازا سر مو اکرامی / به طلا کن ز غم مور روش و مو احسانست
تا بکی موئیه کنم از غم ایام چو مور / ای سلیمان بسر مو لطف باین مور سزاست
مو بمو گشته زبون کلک چو مور از صفت / مور را پای چو مو چند شتابد صحراست
موئیه سازم ز غم هجر چو مور مسکین / مویه مور سلیمان شنود بی کم و کاست
عشق ورزم بچنین قامت موئین چو مور / مور با پیکر مو کام کش نی دریاست

ایضاً در نعت سرور کائنات صلی الله علیه وسلم

یارم آمد ز درم چیقهٔ رخشان بر سر / طیلسانی ز ریاحین گلستان بر سر
سمن آویخته بر معجر و نسرین بر جیب / گل در اطراف بناگوش ضمیران بر سر
سر بخاک قدمش عالم و جان را سپرم / روزی آید اکرام اگشته خوبان بر سر
گفتم احوال دلم چیست بگوئیش گفتند / خاک میکرد دل بصد حسرت و خسران بر سر
ای چو چشم آمده در زمرهٔ احباب عزیز / وی چو زلف آمده در جمع نکویان بر سر
چشم فتان ترا شور قیامت همدوش / قد رعنای ترا ز وصف رضوان بر سر
لعل میگون ترا مهر سلیمان بنگین / گل رخسار ترا سنبل پیچان بر سر
روی زیبای تو گنجینهٔ حسن است و جمال / زلف مشکین تو ماری است نگهبان بر سر
اول عشق تو آخر جفا نگاهی دل / تا چه آید بدلم از تو بپایان بر سر
گرچه سر حلقهٔ حسن اند دو چشم و زلفت / آمده کاکل مشکینت از ایشان بر سر
بر سرم گر گذر آری همه من از اخلاص / پیشکش بهر نثار تو نهم جان بر سر

دور از آن شهد لب نوش تو تا کی من زار | چون مگس پشت زنم از سر حرمان بر سر
هست ابرو نتو در مصحف رویت باهر | هست چون بسمله در اول قرآن بر سر
مال و جانم همه در شوق تو فانی گردید | تا چه آرد غم عشق تو با ایمان بر سر
زلف مشکین تو گر چشم بدان ایمن باد | بر سر نامه حسنست چو عنوان بر سر
جانم آمد همه در فرقت و حرمان بر لب | عمرم آمد همه در محنت و هجران بر سر
خاک گشتم بر هست سایه بفرقم افگن | زنو دم از لطف کش انگوشه دامان بر سر
ورنه در آتش عشق تو رهی خواهد سوخت | خویش را شمع صفت آد پریشان بر سر
یا ز دست ستمت بر در سلطان رسل | داد خواهانه رود آتش سوزان بر سر
احمد امجد اسعد که بدر رویش وشی | آمد از قدر و شرف بر همه شاهان بر سر
بر سرش سایه کند چتر معلای سحاب | سایه طیر اگر داشت سلیمان بر سر
دین پناهی که کشیدست همه ادیان را | خامه شرع متینش خط بطلان بر سر
پادشاهی که احادیث شریفش بنهند | اهل بینش همه چون آیت فرقان بر سر
چشم از شوکت او عیسی مریم بقدم | دست بگذر طاعت او موسی عمران بر سر
حبذا از مرد اصحاب تو کاندر صف شان | بود بوبکر و عمر و عثمان و حیدر بر سر
رضی الله تعالی و تقدس عنهم | بارش رحمت حق باد بر ایشان بر سر
شده قرآن تو مرجمله صحف را ناسخ | آمده دین تو بر سایر ادیان بر سر
علمایت چو رسولان بنی اسرائیل | بعلوم آمده در عرصه دوران بر سر

مالک آن فاضل علامه که چون قرهٔ عین — اوست در نادی از همه اعیان برسر

بوحنیفه چمن آرای معانی که ازوست — شاهد دین متین لالهٔ نعمان برسر

شافعی آنکه سخنهای در اقاطبةً — جمله ارباب یقین مانده چو فرمان برسر

احمد آن کز چمن فکرت او بهر شرف — زده حوران جنان سنبل و ریحان برسر

همچنین زهری و غزالی و هم زید و وکیع — هر یکی در صف اخیار چو سفیان برسر

رحمة الله علیهم که بسعی ایشان — آمد کاشرع مبین در همه کیهان برسر

سید المتمسم اینکه بهنگام وفات — تو شوی جلوه نما چون بدهم جان برسر

جنبد از فرحت من در سکرات دم نزع — که دهم جان حقیر خود و جانان برسر

روز محشر که شود انجم و افلاک هبا — مهر از لامعه سوزنده و تفسان برسر

خنگ چوگانی گردون بسر افتد چو گوی — چون قدر بر زندش لطمه چوگان برسر

تو خدا امید که شوی بهر شفاعت خواهی — رایت حمد بکف سایهٔ یزدان برسر

عفو من خواه ز داور چو شوم جانب حشر — خجل و زار و حزین کوه ز عصیان برسر

بیدل از هول جز از عار ز تشویش بدل — خالی از حسن عمل داغ ز خذلان برسر

تو روادار شو تا که طلا بهر گناه — سوذ انداخته در وادی نیران برسر

تا در ادوار زمان خسرو گردون از مهر — بر سحرگاه نهد تاج فروزان برسر

تابع شرع ترا تاج شرف بر تارک — دشمن دین ترا خنجر بران برسر

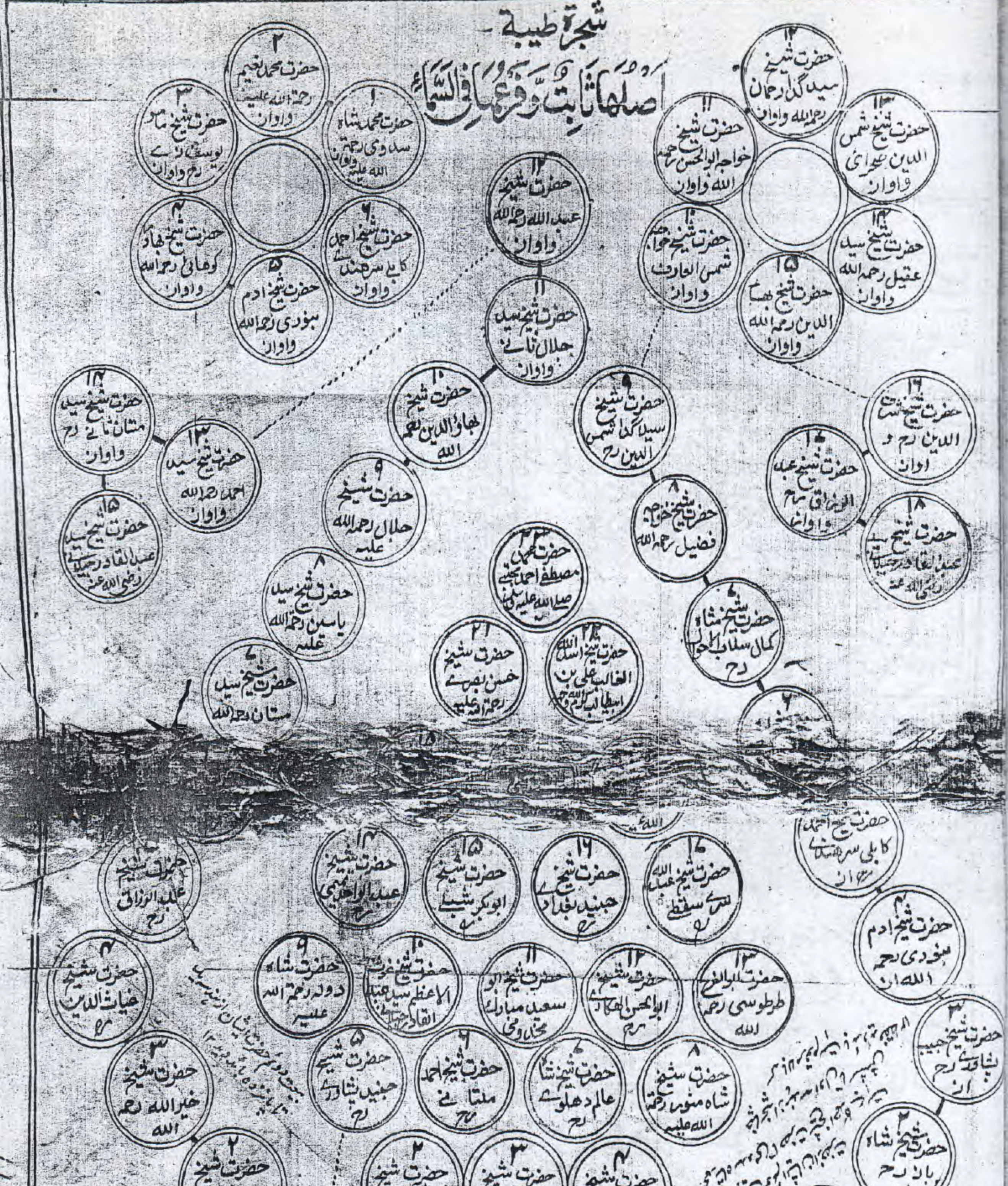
خاتمة الکتاب

سپاس بقیاس نامتناهی حضرت رب العزت الهی را سزد که بتوفیق انیق او
این مجموعهٔ آگاهی و کارنامهٔ طریقت حضرت رسالت پناهی شاد بیت قصیدهٔ سلک
السلوک معرفت و دیباچهٔ دیوان جرئت و مکرمت اعنی رسالهٔ عروة الوثقی فی
اسماء اهل التقی حسب فرمایش مخلص خاص و محب با اخلاص میان احمد بخش خواجی نور
حفظه الله تعالی معه دیگر اشعار ابدار غریبه عربیه و فارسیه منتخب از دیوان بلاغت
نظام قدوه امراء الکلام و زبده بلغاء فصاحت ارتسام ابو البلاغة قاضی
محمد دولت لیع وری برای نزهت ناظران و بهجت حاضران حلیهٔ اختتام
پوشید و کان ذلک فی اول شهر ذی الحجة الحرام سنه ۱۲۸۵ هجری مائتین و خمسین و
ثمانین بعد الالف علی صاحبها الف الف صلوة و تسلیم ۵ ۵ ۵ ۵ ۵

نام کاتب اگر نمیسید انی		بهت احقر غلام جیلانی

الحمد لله رب العلمین والعاقبة للمتقین الصلوة والسلام علی رسوله محمد و اله
و اصحابه اجمعین بعد هزاران هزار شکر که سر بو ر د کار رسیده الخط این خاکسار
بتاریخ ۲۱ ذی قعده سنه ۱۳۱۲ روز جمعرات بوقت ۲ بجه حلیهٔ اختتام پوشید

نام ناقل اگر نمیسید اتی		تاج الدین خادم جیلانی

شجرۂ طیبہ
اصلها ثابت وفرعها فی السماء
حضرت شیخ عبد الغفور رحمۃ اللہ علیہ
احمد بخش قادری
عفی عنہ
بقلم فقیر محمد شریف نقشبندی کوٹلوی
منقول از مطبوعہ مطبع آفتاب پشاور

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سلسلۂ قادریہ غفوریہ مولانا و مرشدنا صاحب الصوات زاد منفعتہ

احمد بخش ابن حافظ محمد حفیظ مرحوم ابن میان محمد اکرم مرحوم ابن میان محمد ضیا مرحوم ابن میان حافظ محمد
مرحوم ابن میان عبد القادر مرحوم ابن میان حسام الدین مرحوم ابن میان شہاب الدین مرحوم قادریے
ارشاد از جانب مولانا و مرشدنا عارف متق و عالم محقق معدن اسرار و گنج الانوار المجاہد فی سبیل اللہ حضرت
شیخ عبد الغفور رحمۃ اللہ علیہ - الٰہی بحرمت حضرت شیخ محمد شعیب رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت
شیخ حافظ محمد رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ محمد صدیق بشوانزی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت
حضرت شیخ جنید پشاوری رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ احمد ملتانی رحمۃ اللہ علیہ - الٰہی
بحرمت حضرت شیخ شاہ عالم دہلوی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ شاہ منوسا رحمۃ اللہ علیہ
الٰہی بحرمت حضرت شیخ شاہ دولہ رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ غوث الاعظم سید
عبد القادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ ابو سعید مبارک مخدومی رحمۃ اللہ علیہ
[illegible]
[illegible]
رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ جنید البغدادی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت عبد اللہ
سری سقطی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ معروف کرخی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ
داؤد طائی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ حبیب عجمی رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ
حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ الٰہی بحرمت حضرت شیخ اسد اللہ الغالب علی ابن ابیطالب
کرم اللہ تعالےٰ وجہہ - الٰہی بحرمت حضرت محمد مصطفی احمد
مجتبیٰ صلے اللہ تعالےٰ علیہ وسلم ببرکت ہمین اسماء
مبارک حاجات دینی و دنیاوی
روا گردان بحرمت النبی و آلہ
الامجاد
تمت

اسماء مبارک پیران سلسله سهروردیه بالا از حضرت ...

شجره ... یکی منقول از نفحات الانس دیگری از لمحات و سومی از رساله ...

منقول نفحات در پیران خرقه

بحق آن جنید پیر ابرار   علی ممشاد دینوری پر انوار

با احمد اسود دینوری پر نور   محمد عمویی سهرورد مغفور

ضیاء الدین ضیا بخش دو عالم   که باد افیض او فیاض هر دم

منقوله لمحات الصفا پیران تلقین

بحق آن جنید پیر ابرار   علی رودباری مست سرشار

علی کاتب کهی پر نور پر نور   ابوالقاسم جناب شیخ مبرور

به نساج حیره ... شناسی   ابوبکر زمان در ره شناسی

غزالی احمد حضرت یگانه   ضیاء الدین ضیا بخش زمانه

ایضاً

بحق آن جنید پیر ابرار   علاء الدین نوری گنج اسرار

بحق شیخ عبدالله مبارک   محمد غوث سره الله تبارک

بحق شیخ نجم الدین و ...   ضیاء الدین ضیا ملک اعلی

نوشته دیده ۲۵

اسماء مبارک سلسله قادریه اند که آبا اجداد این عاصی مستفیض کمالات از آنحضرت گشته [illegible] حضرت

حافظ محمد محفوظ جد جد حقیر هست برادر [illegible] سلطان محمد [illegible] ۱۳ [illegible]

بحق آن لوای غوث اعظم — که باشد ادنی پایش چرخ چارم

جناب غوث عالم قطب آفاق — پناه بی پناهان عبد الرزاق

بحق شاه ابو صالح منور — شهاب الدین احمد شاه سرور

شرف الدین یحیی نور نوران — شمس الدین محمد ماه تابان

علاء الدین علی شمس جهانی — بدر الدین بدر المعانی

شرف الدین یحیی میر عالی — شرف الدین قاسم فقر والی

بحق شاه حسین آن محمد آرا — محیط التجرید [illegible]

بعبد الباسط شاه دو کونین — بعبد القادر الفخر دارین

مربی ابرار حضرت سید محمود — بعبد الله شاه [illegible] مسعود

بحق شاه حسن ذات الصدا — [illegible]

محمد غوث اهل دین و دنیا — شرف الدین شرف ملک اعلی

بحق آن جمال ذو الجلال — جمیل یادگار ذی الکمال

حافظ محمد جمال [illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

بدان ایها العزیز اسعدک الله فی الدارین که حضرات چندیه اگرچه هر یک از ایشان نسبه فیوض ظاهر و منبع فیوض باطن

بوده‌اند چنانچه کتب مرتبه جمعه ایشان شاهد عدل او و هو [illegible] این کلمات برنور ایشان [illegible]

اما یک گلچین از این گلستان بی گلشنی از این کنشته ره زبان خامه و خانه [illegible]

خاطر ضرورت [illegible] از [illegible] و نظم از [illegible] ایشان [illegible]

[illegible] شهباز [illegible] اعلا حضرت عبدالله چیوت اوام الله ظلال نواله علی رؤوس المستفیدین و حضرت [illegible]

حضرت حافظ محمد جمیل صاحب [illegible] و گویند [illegible] حافظ محمد حفیظ [illegible]

که در فن بارک ایشان [illegible] حافظ محمد جمال [illegible] رحمهم الله [illegible]

اگرچه اهل [illegible] آن شهباز اوج امکان [illegible] حضرات علیهم الرحمه [illegible] مگر غیر الفاظ [illegible]

و اسرار معانی [illegible] ترجمه فارسیه [illegible] الفاظ [illegible]

وعصمته بدان ایها العزیز [illegible] آن [illegible] اقبال [illegible]

[illegible] نظر بر جبین [illegible] فراست [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] حافظ محمد جمال [illegible] جزاهم الله

روزی سوار اسپ عجیب با لباس فاخره در [illegible] بر [illegible] در [illegible] ادبار دیده [illegible] سوار این سلاله
مرا بود چونکه سلاله ... شده ام یک قسم [illegible] از [illegible] سیاه و سپید باشم و سپید دل [illegible] و [illegible] می باشد
آن از این نیت [illegible] و گران قیمت [illegible] بیخت آمد گفت مسلا ما داران [illegible] همه [illegible]
چند قدم بر رفته که [illegible] بگم [illegible] آن [illegible] آب [illegible] ایشان [illegible]
و [illegible] ادراکم [illegible] قال [illegible] قلیه [illegible] شیخ [illegible] اگر والده [illegible]
چشته [illegible] بود دو یار [illegible] افتاد سیف شدند میان عبد الله تا [illegible] شه [illegible] بخته شود که
[illegible] چندان [illegible] جمع میشود ند که برای [illegible] حضرت والد [illegible]
که [illegible] رسیدند [illegible] دیگران [illegible] ایشان [illegible] [illegible] کردند و [illegible]
[illegible] عبد الله [illegible] بخته کنیم [illegible]
[illegible] چندان [illegible] جمع [illegible] شوند [illegible] بخته شده [illegible]
[illegible] علیه [illegible] قال [illegible] قال [illegible] فی الهواء و [illegible]
[illegible] تفسیر [illegible] قال [illegible]
از [illegible] که [illegible] عاقل [illegible] انجام [illegible] خانه و کار و بار
[illegible] بر خوت [illegible] خواهران [illegible]
[illegible] و سعادت [illegible] در تربیت [illegible] این [illegible]
[illegible] و [illegible] فرموده باد
[illegible] برادر [illegible] بتقدیر الهی [illegible]
[illegible] یک [illegible] و باقی [illegible]
[illegible] نمودند [illegible]

در حالت غضب بعده نائی میان عبدالله تیرانداس یعنی هلاک شدن ایشان و بغضب الهی [illegible]

غیر ملک تو وانیس فرموده فلان متعلق بفلان بلد و دیگری بلد دیگری بتخصیص آیند فیحا یعنی [illegible]

که بقیمت نارونار بر روز [illegible] کرده یازده زخم [illegible] خواندت دخود [illegible] برآمده [illegible]

ونه خبر [illegible] شد سبحان الله وبحمده و برادر [illegible] صاحب [illegible]

همراهی بعض معتقدان بآن عدد زخمها شمشیر خورده شربت شهادت نوشیدند [illegible]

و برکت آن [illegible] بعد خواهر [illegible] چنان [illegible]

یکی یکی مرد [illegible] دست [illegible] و انا الیه [illegible] دیگر [illegible] حال [illegible]

دکانات [illegible] دیگر [illegible] اگر [illegible] بودند اما [illegible] بتقین [illegible] عدم [illegible]

وایشیم [illegible] در اوائل [illegible] قبل از ظهور [illegible] مبارک [illegible] و این [illegible]

در سنه ۱۲۹۲ یعنی هشتاد و دوم بعد دوازده صد هجری نبوی [illegible] افغانستان [illegible]

بحضرت غوث زمان قطب دوران صاحب علیم [illegible] زیارت حضرت [illegible]

ولا علی [illegible] در سنه ۱۲۹۴ یعنی نود و چهارم بعد [illegible] صد [illegible] سیالکوت [illegible]

فیض [illegible] این [illegible] در سنه ۱۲۹۹ یعنی نود و نه بعد [illegible]

مذکور [illegible] بزرگ [illegible] قدر [illegible]

[illegible] مثل مدار [illegible] الافلاک [illegible]

صاحبه [illegible] افغانی و بوتهار [illegible] ایشان [illegible]

بلکه از ابتدای قدری

نیز گرد و اضل آن ... تا چهار سال باشند ... [illegible] الابتدا ۱۳۰۹ یعنی هشتم سال [illegible]

حکم تمامیت آن دوره را دربار بعد بار حضرت حجت کرامات ظهور که فرمودند به تکلیفات ... و تبیینات [illegible]

... قریب فرمودند بعد از سالی یا کم زیاده ظهور اکمل فرمودند نشانها قدری [illegible]

در دوره علامه ... خصوصا ... جوار حضرت نور ... [illegible]

از آن شهباز ز هوا از آن ... سبحان الله و بحمد الله آن ... [illegible]

زمین و چه آیتی است در این جهانی که سوختگان ... [illegible]

جهانی ... مردمان ... [illegible]

ضرورت گفته ... از فواید ... [illegible]

و مدات کبریایت در ... [illegible]

میراث و بلاد ... حضرت علم رسول ... [illegible]

۱۳۰۵

حقیقت این ... [illegible]

... [illegible]

گرو ... رشته امتیاز ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

و تحریر این همه ... [illegible]

والله المستعان للوصول الی المأمول ۱۲ سنه ۱۳۱۳

[illegible]

اوراد طریقه حضرات قادریه جنیدیه غفوریه زاد منفعتها و آن هشت سبق اند

سبق ۱
الاول نفی و اثبات لا اله الا الله

سبق ۲
الثانی مجرد اثبات الا الله

سبق ۳
الثالث مراقبه با حبس نفس اسم ذات با دل بخواند

سبق ۴
الرابع اسم ذات الله

سبق ۵
الخامس هو

سبق ۶
السادس الله هو

سبق ۷
السابع هو الله

سبق ۸
الثامن انت الهادی انت الحق لیس الهادی الا هو

اللهم صل علی محمد و آله و عترته بعدد کل معلوم لک .... در رحل و سبع صلوات

طریقه ختم سوره یوسف شریف و ادای زکوة آن در سیزده روز هر روز سیزده بار بخواند بعد ادای زکوة شیر و برنج بر مساکین قسمت کند و مدام یکبار وظیفه لازم گیرد طریقش اینست اول درود شریف بخواند و شروع کند و کلمه و یتم نعمته یازده بار بخواند و بر کلمه ان ربک علیم حکیم یا الله یا رحمن یا رحیم بیست و یکبار بخواند و کلمه والله المستعان علی ما تصفون صد بار تکرار کند و کلمه والله غالب علی امره

یازده بار و برکلمه لا یفلح الظالمون سه بار لا اله الا انت سبحانک انی کنت
من الظالمین و کلمه هو السمیع العلیم یازده بار و برکلمه هو الله الواحد القهار
هفت بار بخواند یا مالک الرقاب یا هادم الادوار یا مسبب الاسباب سهل لنا من
الامور سببا لا نستطیع له طلبا بفضلک وجودک احسانک و انعامک
و برکلمه ان الله لا یهدی کید الخائنین یکبار یا حی یا قیوم لا اله الا انت و کلمه
انی حفیظ علیم یا روح الارواح یا واهب الارتیاح و یا ریحان المرتاح یا فتاح
کل هم لا توصف من حله مفتاح افتح لعبدک ابواب فضلک و کلمه
فالله خیر حافظا الرحمن صد بار و کلمه فلما آتوه موثقهم تا وکیل یازده بار و برکلمه فهو کظیم
ده بار لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین و افوض امری الی الله ان الله
بصیر بالعباد و کلمه یغفر الله لکم و هو ارحم الراحمین صد بار و برکلمه خروا له سجدا
سجده کند ده بار درود شریف یازده بار حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت
و هو رب العرش العظیم ده بار نصر من الله و فتح قریب و بشر المومنین و برکلمه
هو العلیم الحکیم یازده بار یا لطیف الطف بی و بوالدی و والدتی و اولادی فی
جمیع الاحوال کما تحب و ترضی انک انت التواب الرحیم و کلمه انت ولیی
تا بالصالحین صد بار بخواند فقط